

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2024-2026

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

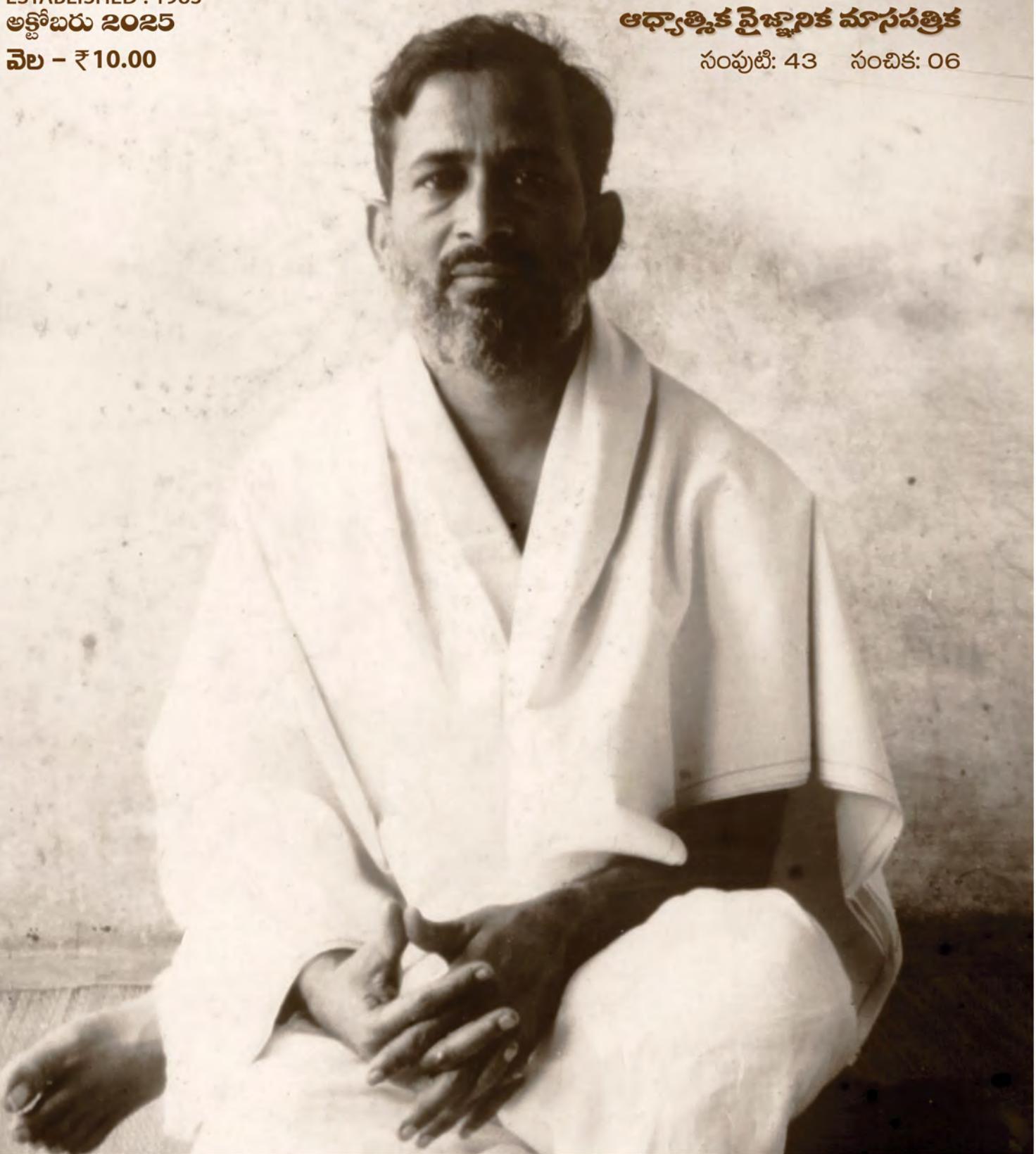
అక్టోబరు 2025

వెల - ₹10.00

సాయిబాబా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

సంపుటి: 43 సంచిక: 06

పూర్వా భరద్వాజ గురుదేవుల జయంతి

అక్టోబరు 28, 2025(తిథి)

అక్టోబరు 30, 2025

పూజల పండుగలు

అక్టోబరు 01 - పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లి జన్మిణిత్వము

అక్టోబరు 02 - విజయదశమి [శిరిడీ సాయినార్థ మహారాజ్ ఆరాధనా మహాశ్రీవము]

అక్టోబరు 16 - శ్రీ నాంపల్లి బాబు ఆరాధన [తిథి ఆశ్వయుజ బహుళ దశమి]

అక్టోబరు 21 - టిపొవళ

అక్టోబరు 22 - శ్రీ రంగన్మ బాబుగారి ఆరాధన [తిథి-కార్తీక శుద్ధ పండుగమి]

అక్టోబరు 28 - పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవుల జయంతి [తిథి కార్తీక శుద్ధ సప్తమి]

అక్టోబరు 30 - పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవుల జయంతి

పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లి జన్మిణిత్వము

అక్టోబరు 01, 2025

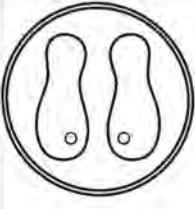
శ్రీ కీర్తి సాయిబాబా

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

మన సమాజమంతా అంధకార బంధురంగా, మతకలహాలు, మతమార్పిడిలు, వర్షసంబంధమైన అలజదులతో నిండియున్న ఈ సమయంలో విజయజ్యోతి మిణుకు మిణుకు మంటూ మనకు విజయదశమి రూపంలో ఆశాజ్యోతిని చూపుతోంది. కారణం అది మహాత్ములలోకల్లా తలమానికమైన శ్రీ శిరిదీ సాయిబాబా

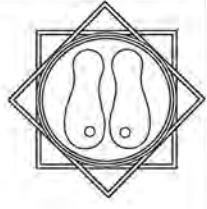
మహాసమాధి చెందిన రోజు. ప్రతి సంవత్సరం భక్తులు ఆ రోజున ఆయన పుణ్యతిథి జరుపుకొని వారి హృదయాలలో ఆయన నాటిన నిజమైన మానవతా బీజాలను చక్కని స్ఫుర్తులనూ సంరక్షించుకునే రోజు అది.

మహారాష్ట్ర దేశంలో అహృద్యనగర్ జిల్లాలోని అతి కుగ్రామమైన శిరిదీ గ్రామ పొలిమేరలో సం॥1854

సాయిబాద్వాజ

ఆధ్యాత్మిక ప్రేజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంఖ్య:43

ఆక్షోబరు - 2025

సంచిక:06

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారిచే స్థాపించబడిన ఏకైక ఏత్తిక,
మన "సాయిబాబా"

ప్రపంచ స్మాచక

01.	శ్రీ శిలాం సాయిబాబా	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ 03
02.	సేవ ఎలా చేసుకోవాలి?	పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ 07
03.	'కృతజ్ఞత' అనేది ఒక దైవిగుణం'	శ్రీమతి శ్రీదేవి 11
	- అన్నారు మాతృశ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	
04.	సద్గురు జననం అమూల్యం	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి 15
05.	అవ్యాజ ప్రేమావతార్యాడు	శ్రీమతి శ్రీదేవి 19
06.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	శ్రీ కుంతపు నరసింహాశ్వరరావు 24
07.	ఆచార్యుని అడ్మిత్ లీలలు	శ్రీ రఘురామరాజు 27

అక్షోబరు నెలలో విజయదశమి (శ్రీ శిలాం సాయిబాబా పుణ్యతిథి) మరియు పూజ్య గురు దంపతుల జన్మానినోత్సవాలు రావడం వల్ల సాయిబాబా మాసపత్రికను ప్రత్యేక సంచికగా వెలుపలస్తున్నాము. స్ఫురాభావం వలన మాతృదేవి స్మృతులు శేర్మిక మరియు ధారావాహికలైన పరిపూర్ణ, వార్తాలాపము, బుధ్య ధ్యాన పూదయము, భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ, శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియ బోధలు ఈ సంచికలో ప్రచురించబడడం లేదు.

- ఎడిటర్

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Kondaiah Bunk Street, Kothapeta,
Ongole, Prakasam District, A.P. - 523002
Phone No. 08592 233271
www.saibharadwaja.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిపోచ్. డి

చందా వివరములు

విడి ప్రతి : ₹ 10-00
సంపత్తుర చందా : ₹100-00

ప్రాంతంలో ఒకరోజున ఒక వేషచెట్టు క్రింద 16 సం॥ల యువకునివలె కూర్చొని మొదట ప్రకటమైనారు శిరిదీ సాయిబాబా. వారి ఊరు, పేరు, కులము, మతము, తల్లిదండ్రులు మొదలైన వివరాలు ఎవరికి తెలియదు. ఎందరడిగినా చెప్పుక చిరునవ్వుతో దాటవేసేవారు. ఎప్పుడూ ‘అల్లామాలిక్’ (దైవమే ప్రభువు) అని స్నానిస్తూ, అయిదిళ్ళ దగ్గర భిక్ష చేస్తూ, శీతోష్ణాలను లెక్కచేయక అహోరాత్రులూ ఆ చెట్టు మొదట్లో కనిపించేవారు. ఆర్తులు నమస్కరిస్తే “అల్లా అచ్ఛాకరేగా” అని ఆశీర్వదించేవారు. ఇక అది రామబాణమై రక్షించేది. ఒకప్పుడు మౌనం వహించేవారు లేక “అల్లా అనుమతించలేదు” అనేవారు.

ఒకసారి వర్షాలు తీవ్రంగా ఉన్నప్పుడు భక్తుల బలవంతంపై గ్రామములోని పాడుబడ్డ మశీదులో

నిపసించ నారంభించారు. దానికి ‘ద్వారకామాయి’ అని పేరుపెట్టారు. అందు తూర్పువైపున నిరతాగ్నిని, మసీదు ఎదుట తులసిని ప్రతిష్ఠించి, తాము ఉత్తరంగా కూర్చొనేవారు. సుమారు 60 సం॥లు తమ అవతార కార్యాన్ని కొనసాగించారు. సాంప్రదాయకులైన ముస్లిములోచ్చినపుడు అరబీలో ఖురాన్ సుండి వాక్యాలుచెప్పి వారి సాంప్రదాయం ప్రకారం ఆత్మపథంలో నడిపించేవారు. రంజాన్, మొహరమ్ వంటి వేదుకలు జరుపుకోమని ప్రోత్సహించేవారు. వారు నివేదన తెచ్చినపుడు ‘ఘాతిహా’ చదివేవారు, స్థానికమైన ముస్లిముల విల్మాంతి గృహమైన తాకియాకు వెళ్ళి రాత్రులందు ఫకీరులో కలిపి గజ్జకట్టి సృత్యంచేస్తూ అరబీ పార్సీ భాషలలోని భక్తి గీతాలను, కబీరు వంటి మహానీయుల తత్త్వాలను కూడా పాడేవారు. తాను పేదఫకీరుననీ అల్లాయొక్క బానిసను మాత్రమేనని చెప్పేవారు. అబ్బల్లా, బదేబాబా, అబ్బాశేట్, ఇమాంబాయి మొ॥న సాధువులను ఇస్లాం సాంప్రదాయానుసారం కృతార్థులను చేశారు. హజరత్ తాజ్దుద్దీన్ బాబా, దర్వేష్పో, బన్సేమియా, పంపుద్దీన్ వంటి ముస్లిం సిద్ధపురుషులు శ్రీసాయిని గొప్ప జీలియాగా తలచి తమ శిష్యులను వారి దర్శనార్థం పంపేవారు.

పై కారణాలుగా ఆయనను ముస్లిం అనుకొండామా అంటే, హిందువులచేత రామ నవమి, గురుపూర్ణిమ (వ్యాసపూర్ణిమ) దత్తజయంతి జరిపించడమే కాక వారి చేత వేదాలు, పంచదశి, భగవద్గీత, భాగవతము వంటి గ్రంథాలను చదివించేవారు. రాముడు, మారుతి, దత్తాత్రేయులవారు, గణపతి, విరలుడు మొ॥న దేవతల రూపంలో ఆయా భక్తులకు దర్శనమిచ్చి తామే సకల దేవతలు అని నిరూపించారు. సైషిక బ్రహ్మచారిగా అగ్నిని సేవిస్తూ పంచ భిక్షతో జీవించారు. భాష్యతయంలో భగవద్గీతను కాచి వడబోసిన పండితుని విద్యాగ్రవ్యభంగం చేసి కీలకమైన ఒక శోకానికి

వినూత్వమైన వ్యాఖ్యనిచ్చారు. నాడు, పూర్వము కూడ హిందూ, ముస్లిం సాంప్రదాయాలలో వెలసిన మహానీయులందరూ తన రూపమేనని దర్శనపూర్వకంగా నిరూపించారు. ఏ జీవిని హింసించినా, ఆదరించినా అది తమకే చెందుతుందని కూడ నిదర్శనమిచ్చారు. ఆరాధ్యములైన ‘నిజీవ’ ప్రతిమలు కూడ తమ రూపమేనని నిరూపించారు. సర్వకాల సర్వావస్థలయందూ తన భక్తుల బాహ్యంతరాలలో ఎక్కుడ ఏమి జరుగుతున్నా అది ఆయనకు తెలిసేది. అందుకే హిందూమహానీయులు ఆయనను సంపూర్ణ దత్తాత్రేయ అవతారమనీ, మహానీయులనే మఱులలోకెల్లా కోహినూర్ వంటివాడని స్తుతించారు. ఎందరో క్రైస్తవ, పార్శ్వ, హిందూ, జ్ఞాన మతస్థలకు కూడ దివ్యానుభవాలను ప్రసాదించి ఉద్ధరించారు. అక్షర్ వంటి చత్రవర్తులు, కబీరువంటి మహానీయులు ఎటువంటి సర్వమత సామరస్యం కోసం కష్టించారో – అట్టి కృషి ఫలితంగా మానవజాతి అనే మహావృక్షానికి పండిన ఆధ్యాత్మిక ఫలమా శ్రీసాయి అనిపిస్తుంది. ఆత్మసర్వగతమనీ కనుక జీవకారుణ్యము, మత సామరస్యమూ మన ధర్మాలని వాచాకాక అనుభవ పూర్వకంగా నిరూపించిన దివ్యపురుషుడు సాయిబాబా.

భక్తులు ఆయనైనంతగా కొలిచినా ఆయన పేద ఘకీరుగానే వ్యవహరించారు. 60 సం॥లలో ఒక్కసారి కూడ భక్తులు తమను ఊరేగించడానికి ఆయన సమ్మతించలేదు. నిత్యమూ భక్తులనుండి సమకూడిన 4,5 వందల రూపాయలను సూర్యాస్తమయేసురికి పేదలకు పంచియిచ్చి పంచబిక్ష నాశయంచిన పరమవైరాగ్యమూర్తి. కోటీశ్వరులూ, నిరుపేదలూ, నోరులేని జీవులు వీటన్నిటికి ఆయన దర్శారులో ఒకే స్థానముండేది. భక్తులకూ వారికి మధ్య ఎటువంటి మధ్యపర్మలూ వుండేవారు కాదు. క్షుద్రమైన శక్తి ప్రదర్శనను ఆయన నిరసించారు. పైనచెప్పిన ధర్మాలను బోధించే దివ్య లీలలు ఆయన సంకల్పించకనే సంభవించేవి. కేవలం భక్తుల

నాశ్చర్యపరచి తమ ఆధిక్యం చాటుకొనే లీలలను ఆయన వేశ్యతో ముద్దులాటగా పరిగణించారు.

ఇలా 60 సం॥లు శిరిడీ యందే నివసించి, సం॥1918 అక్టోబరు నెలలో విజయదశమి నాడు మధ్యపూర్ణ గం॥2-30ని॥లకు సాయి శరీరాన్ని త్యజించారు. ఆయనపుటీకి వారి వాగ్దానం ప్రకారం ఎందరికో నేటికి తమ స్తులదేహంతో గానీ, స్వప్నంలో గానీ దర్శనమిస్తూ భక్తులను రక్షిస్తున్నారు. వారి ప్రత్యేక సన్నిధిలో నాడెలా సర్వమతస్థలూ కలిసి అన్ని మతాల వేడుకలు జరుపుకున్నారో అలానే నేడు కూడ జరుగుతోంది. ఇటువంటి మహానీయుని చరిత్ర, బోధలను పరిశీలించడం నేటి సమాజానికెంతో ఆవశ్యకం. కులమత కలహోలు, వికృతమైన వర్షావ్యవస్థవంటివి ప్రజల హృదయాల నుండి తొలగించబడడానికి ఇది చక్కటి సాధనము. మన ధర్మశాస్త్రాలు ధర్మసందేహం కలిగినప్పుడు ఆత్మవేత్తల బోధలను, ఆచరణలనూ ధృవతారగా తీసుకోవలసివస్తుందని; అట్టిగురువుల వాక్యాలకు, శాస్త్రానికి వైరుధ్యమేర్పడినప్పుడు శాస్త్రాన్ని విడచి మహానీయుల ఆచరణ, బోధనలకే ప్రాధాన్యమివ్వాలని చెబుతాయి. ఈ ధర్మాన్నమనుసరించి చాందసులు నడుచుకున్నట్లయితే ఈనాడు మన సమాజమెదుర్కొంటున్న సమస్యలేన్నో ఉత్సన్మయేవే కావు. ఈ సత్యాన్ని విస్మరించినా, కాలం దైవ స్వరూపం కనుక నేటి ఆచార్యులనూ, పీతాధిపతులనూ తమ వైఖరిని మార్పుకొని నిజమైన ధర్మాన్ని గుర్తించేలా చేస్తున్నాయి. మహాకవి కలీల జీబ్రాన్ చెప్పిన “ఈనాడు నా ఒక్కని హృదయం పల్ని పల్పులను రేపు వేయి హృదయాలు పల్ని తీరుతాయి” అన్న వాక్యం రూపంలో సాయిబాబా చాటిన ధర్మం కాలమనే పర్వత సానువులలో అన్నివైపులనించీ దిక్కులు మారుమోగేలాగ ప్రతిధ్వనిస్తోంది.●

నేడ ఎలా చేస్తుకోవాలి?

(జూలై 2011 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ

పూ జ్యశ్రీ మాస్టరుగారి 75వ జన్మదిన సందర్భంగా జరుపదలచుకున్న ‘కృతజ్ఞతా మహాత్మవము’ లో పాల్గొనాలని, పాలు పంచుకోవాలనీ శ్రీ సాయి మాస్టర్ || భక్తులందరికీ కోరిక వుండడం సహజమే. అయినప్పటికీ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి కృతజ్ఞత ఎలా తెలుపుకోవాలో చాలామందికి తెలియడంలేదు.

“పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి ‘కృతజ్ఞతామహాత్మవము’ లో పాల్గొనాలని, మేము గూడ సేవ చేసుకుని ఆ మహాత్మవములో సమిధలుగా ఉపయోగపడాలనీ వున్నది. కానీ సేవ ఎలా చేసుకోవాలో అర్థం కావడం లేదు” అని చాలామంది సందేహాలు వ్యక్తపరుస్తున్నారు. సేవ ఎలా చేసుకోవాలన్న విషయాలను గూర్చి కొద్దిగా చెప్పుకుండాము.

మనం గురుసేవ చేసుకోవాలంటే ముందుగా మనం సేవ చేసుకునే గురువును గూర్చి, ఆయనెంతటివారో, ఎలాంటివారో మనకు బాగా తెలియాలి. అవతలి వారి గూర్చి సరిగా తెలియకుండా సేవ మనస్సార్థిగా ఎలా చేయగలము? కనుక మనం సేవించే గురువు ఎంతటివారో తెలుసుకొనడం మన ప్రథమ కర్తవ్యం.

గురువే బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులనీ, వీరికి మూలమైన పరభ్రమాస్వరూపము గూడ ఆయనేననీ గురుగీత చెబుతుంది. గురుపాదాల గురించి, గురువు

యొక్క దృష్టిగురించి, గురుతత్త్వాన్ని గూర్చి, ఇలా గురువు యొక్క గొప్పతనాన్ని గూర్చి ఎంతగానో చెప్పుడమేగాక, అట్టి గురువును సేవించే శిష్యుడు ఎలా వుండాలి? ఆయనను ఎలా సేవించాలి? గురువు చెంత ఎలా నిలబడాలి? ఎలా మాట్లాడాలి? అతని భావమెలా వుండాలి? మొదలైన విషయాల గూర్చి గూడ ఎంతో వివరంగా గురుగీతలో చెప్పబడి వున్నది.

అయితే “మన గురువు అంతటివారవునా, కాదా?” అన్నది మనం ఆలోచించాల్సిన విషయం. కారణం - బ్రహ్మంగారు చెప్పినట్లు ఇప్పుడు ఎంతోమంది, ఊరికొక్కరు, వీధికొక్కరు, చెట్లుకొక్కరు, పుట్టుకొక్కరు గురువులు, బాబాలు, అమ్మలు మొలుస్తున్నారు. ఈనాడు ఎక్కడ చూసినా గురువుల సంఖ్య పెరుగుతున్నది. అలాగే వారిని సేవించే భక్తుల (శిష్యుల) సంఖ్యగూడ అధికంగానే వుంటున్నది. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పినట్లు ఇంతమందిలో అసలైన గురువును గుర్తుపట్టేదేలా?

దానికి గూడ మాస్టరుగారే చెప్పారు – సద్గురు లక్ష్మణాలను తెలుసుకుని గురువు యొక్క జీవిత విధానాన్ని గురించి క్షుణ్ణంగా పరిశీలించి తెలుసుకొనడమే. అంతకు మించి మరొక మార్గం లేదు.

అయితే ఇప్పుడు మనం సేవించే హృజ్యాల్మీమాస్టరుగారు ఎంతటివారో తెలుసుకొనడం మన మొదటి కర్తవ్యం. అందుకు ప్రధానంగా మనం చేయవలసినది, హృజ్యాల్మీమాస్టరుగారు రచించిన గ్రంథాలన్నింటినీ తిరిగి తిరిగి పారాయణ చేయడం. అంతేగాక ఆయన ఇతరులను రచించమని చెప్పిన మహోత్సుల చరిత్రలు గూడ చదవాలి. అంతేగాక ఆయన గూర్చిన మహోత్సుల ముద్దు బిడ్డడు’, ‘భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ’ గ్రంథాలు చదవాలి. వీటివల్ల హృజ్యాల్మీమాస్టరుగారు ఎంతటివారో మనకు అవగతం కాగలదు..

‘హృజ్యాల్మీమాస్టరుగారు గొప్పవారని మనకు తెలియబట్టే గదా మనం ఆయనను సేవిస్తున్నాము?’ అని కొందరికి అనిపించవచ్చు. ఆయన గురించి మనకు కొంతవరకూ తెలిసిన మాట నిజమే. కానీ ఆయన

రచించిన గ్రంథాలు మళ్ళీ మళ్ళీ చదువుతూ తరచి తరచి ఆలోచిస్తుంటే ఆయన ఇంకెంతటి గొప్పవారో మనకు అర్థమవుతూ వస్తుంది. ఎంత ఎక్కువగా తెలుసుకుంటే అంతగా ఆయన గొప్పతనం తెలిసి ఆయనపట్ల భక్తి విశ్వాసాలు వృద్ధి పొందుతాయి. ఆయన చెప్పినట్లు వివేచన ద్వారా మన సంస్కారాలను యేచిధంగా మలచుకోవాలో తెలుస్తుంది. అప్పుడు మనం సరియైన ఆలోచనలతో సరియైన విధంగా ప్రవర్తించగలుగుతాము. ఇంతకంటే ఏ మహోత్సుడైనా మననుంచి కోరేది యేమున్నది? వారిని సంతోషపెట్టగలిగేది ఇంతకంటే మరేమున్నది? అదే అస్త్రైన సేవ.

“అయితే పారాయణ సేవ ఎలా అవుతుంది? అని కొందరికి అనిపించవచ్చు. అసలు సరియైన సేవ అంటే – స్వార్థరహితంగా – అంటే తనకు గాక ఇతరులకు మంచి చేసేది ఏదైనా చేయడం. అది ఏదైనా కావచ్చు. అసలు స్వార్థరహితంగా జీవించడానికి చేసే యత్నమే సాధన. హృజ్యాల్మీమాస్టరుగారి గూర్చి, ఆయన రచనలగూర్చి లోతుగా ఆలోచిస్తూ వుంటే ఆయనపట్ల భక్తి వృద్ధి చెందుతూపోతుంది. అప్పుడు ఆయన చెప్పిన విధంగా చేయడం ప్రారంభిస్తాము. ఆయన ఎలా వుంచితే మనం అలా వుండగలుగుతాము. అంటే మన ఇష్టాయిష్టాలను క్రమంగా వదులుకోగలుగుతాము. అప్పుడు మనమేమి చేసినా, మాట్లాడినా మాస్టరుగారికి సంబంధించినదై వుంటుంది, అప్పుడు అన్నింటిలోనూ మన భావనలన్నీ ఆయన పరంగా మారిపోతాయి. అందరిలో ఆయన వన్నారని గుర్తుపెట్టుకోమన్నారు గనుక కుటుంబ నిర్వహణ చేసినా, ఉద్యోగ విధులు నిర్వర్తించినా, మరేదైనా చేసినా ఆయన సేవగానే భావించగలుగుతాము. అంతేగాక విరామ సమయంలో ఆయన గురించే మాట్లాడుతూ ఆయనసేవ చేయడానికి ప్రయత్నిస్తాము. మరి అప్పుడు జీవితమంతా ఆయన సేవలోనే గడిపినవాళ్ళమవుతున్నాము గదా! అందుకని అప్పుడు

మనము చేసినదే నిజమైన సేవ. సంపూర్ణమైన సేవ. అదే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పినది, చేసి చూపించినది గూడ. అందుకని ఆయన రచనలలోని అర్ధాలను లోతుగా ఆలోచిస్తూ గనుక పారాయణ చేస్తుంటే ఆయన పట్ల భక్తి విశ్వాసాలు అంతకంతకూ వ్యధి చెందటమేగాక, మన జీవితాలు సుఖశాంతులతో వుండడానికి అవసరమైనంతటి విజ్ఞానాన్ని మనకు అందించిన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి పట్ల ఎంతగానో, మరెంతగానో, మాటలలో చెప్పడానికి వీలులేనంతగా కృతజ్ఞతా భావం పొంగిపొరలుతుంది. అదే నిజమైన సేవ, కృతజ్ఞత.

“అయితే పారాయణలు చేస్తూ పోతే సరిపోతుందా?” అనిపించవచ్చు. సరిగా ఆలోచిస్తే ఎన్ని రకాల సేవలైనా చేయడానికి తగిన బుద్ధినీ, తగిన భక్తినీ పారాయణ ప్రసాదించగలదనే అనిపిస్తుంది. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి పట్ల అంతటి కృతజ్ఞతా భావం కలిగిన తర్వాత లౌకికమైన సేవ చేయకుండా వుండలేము. కనుక అప్పుడే మన శక్తి మేరకు భక్తిప్రపత్తులతో సేవ చేయగలుగుతాము.

ఈ ‘కృతజ్ఞతా మహాత్మవం’ లో పాల్గొనడమంటే ధనసహాయం చేయడమని చాలామంది అనుకుంటారు. ఇతరులు ధన సహాయం చేయడం చూసి, తమకు అంతటి శక్తి లేకపోయిందని బాధపడతారు. ధన సహాయం చేయడం గూడ ఒక విధమైన సేవ. ఎవరి శక్తి మేరకు వారు తప్పకుండా చేయవలసినదే. కానీ అది మాత్రమే సేవ

కాదని గుర్తించాలి. సేవ ఎన్నో రకాలుగా చేసుకోవచ్చు. ధన సమర్పణ చేసుకున్నప్పటికీ వారి వారి మానసిక స్థితి మీద ఫలితం ఆధారపడి వుంటుందని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పారు.

అన్నింటికంటే ‘శ్రద్ధ’ ఎంతో అవసరము. శ్రద్ధ వుంటే ఆసక్తి, ఆరాటమూ వుంటాయి. అవి ఎప్పుడైతే వున్నాయో సేవ ఎలా చేసుకోవాలనే తపనతో ఆలోచనలు చేస్తాము, మార్గాలు వెతుక్కుంటాము. కనుక చేయగలుగుతాము. భగవంతుని సేవ సరియైన భావంతో చేయడం ముఖ్యం కానీ, ఎవరు ఎంత చేసారు అని, అది ఎక్కువా, తక్కువా అనే కొలబద్దలుండవు.

అందుకని బాబా గురించి చెప్పడము, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు గురించి చెప్పడము, బాబా తత్త్వం గురించి, అసలైన ఆధ్యాత్మికత గురించి, అసలైన మహాత్ముల గురించి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఏమి చెప్పారో వాటిని మనం ఆచరిస్తూ ఇతరులకు చెప్పడము అనే సేవలు ప్రతివారూ చేసుకోవచ్చు. అలా బాబా గురించి, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి గురించి తెలియజేయడం వల్ల ఎంతమంది సన్మార్గంలోకి వస్తారో! అంతకంటే మించిన సేవ మరేమున్నది? దానితో పాటుగా మనకు తోచిన ఇతర సేవలను గూడ చేసుకోవచ్చు. లేక యా మహాత్మవాన్ని నిర్వహించే కార్యకర్తలు నిర్దేశించిన యే ఇతర సేవలనైనా గూడ చేసుకోవచ్చు.

మనం పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి పట్ల కృతజ్ఞతా భావాన్ని మన హృదయాలనిండుగా నింపకుని మన శక్తి మేరకు చేసే యెంతటి చిన్న సేవనైనా ఆయన ఆనందంతో స్వీకరిస్తారు. ఆశీస్సులనందిస్తారు. కనుక ఈ ‘గురుపూర్ణిమ’ సందర్భంగా మన సద్గురువైన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారిని తమకు సేవ చేసుకునే భాగ్యాన్ని ప్రసాదించమని ‘కృతజ్ఞతా పుష్పంజలి’ ని సమర్పించుకుండాము.

జై సాయి మాస్టర్ !!

‘కృతజ్ఞత అనేది ఒక దైవిగుణం’

- ఆన్మారు మాతృత్వ అలివేలు మంగమ్మ

~ శ్రీమతి శ్రీదేవి ~

మో క్షప్రాప్తి అనేది మానవ జన్మలోనే సాధ్యం || దుఃఖాల నుండి విముక్తుడు కావాలనీ చెపుతూ, అలా అనీ, ప్రతి మానవుడూ దానిని సాధించి సకల ముక్తిని సాధించేందుకు అనుసరించవలసిన విధానాలను

మహాత్మలు, సద్గురువులు మనకు బోధిస్తుంటారు. మోక్షప్రాప్తిని పొందినవారు యే విధమయిన స్థితిలో వుంటారో వారు వివరంగా తెలియజేస్తారు. అటువంటి ముక్త పురుషులు సర్వజ్ఞులుగా, సర్వ సమర్థులుగా వుంటారనీ, ఆత్మానుభూతి అనేది అంతులేని శాంతి, ఆనందాలకు నిలయమనీ వారు బోధిస్తారు. అందుకు నిదర్శనంగా, ఒక ఉదాహరణగా వారే మన కళ్ళముందు కనపడుతుంటారు. వారి దివ్యత్వం, వారి ప్రవర్తన వారు చేపే విషయాలన్నీ అష్టర సత్యాలు అని నిరూపిస్తాయి.

కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాతృర్యాలు అనే అరిషడ్వర్గాలతో మలినమైన మనస్సులు కలిగిన మానవులు మహాత్మలు బోధిస్తున్న శాంతి, ఆనందలోకాలు పొందాలంటే ముందుగా అరిషడ్వర్గాలు అనే దుర్భణాలను తొలగించుకునే ప్రయత్నం చేయాలి. సాత్మ్యక భావాలను అలవరచుకొనాలి.

‘సత్యాన్వేషి శాంత మనస్మిదై, దర్శలు చేతపట్టుకుని సద్గురువును దర్శించి, సమస్కరించి, ఆయనను ఆశ్రయించాలి’ అని శాస్త్రవాక్యం. కనుక ముందుగా శాంత స్వభావాన్ని అలవరచుకొనటం ప్రధానాంశం. దర్శలు మాలిన్యాన్ని, అపవిత్రతను దరిచేరనీయని తత్వాన్ని కలిగి వుంటాయి. రామాయణంలో – సీతాదేవి అశోకవనంలో వున్నప్పుడు రావణుడు ఆమె వద్దకు వచ్చి మాట్లాడుతున్న సమయంలో ఆమె దర్శలతో సమానమయిన గడ్డిపోచను చేతిలో పట్టుకొని అతనితో మాట్లాడటం జరిగిందని త్రాయబడింది. అంటే అతనిలోని అపవిత్ర భావాలు తన దరిచేరకూడదనే ఉద్దేశంతో ఆమె అలా చేసిందని మనం భావించవచ్చు.

ఆ విధంగా శిష్యుడు అత్యంత నిర్మలమయిన, పవిత్రమయిన మనస్సుతో గురుదర్శనం చేయాలని పైన చెప్పిన శాస్త్రవాక్యం సూచిస్తుంది. ఇలా శాంతము, పవిత్రత వంటి సద్గురువులను అలవరచుకొన్నప్పుడే మోక్షమూర్గం వైపు ప్రయాణం చేయగలుగుతాము. అటువంటి సద్గురువులలో

ఒక ప్రధానమైన సాత్మ్యక గుణం ‘కృతజ్ఞత.’

మనం యెవరినుండి అయినా ఒక మేలును పొందినపుడు, ఆ మేలు చేసిన వారిపట్ల వుండవలసిన మంచి భావాన్ని, ప్రవర్తననూ ‘కృతజ్ఞత’ అంటారు. చేసిన మేలు మరచిపోవటమే కాకుండా వారికి కీడు చేయటం కృతఫుత అనిపించుకుంటుంది. మాతృత్రీ అలివేలు మంగమ్మగారు కృతజ్ఞతను ఒక దైవీగుణంగా చెపుతూ దాని యొక్క విశిష్టతను తెలియజేశారు. ఈ దైవీగుణాన్ని ప్రతి ఒక్కరూ అలవరచుకొనవలసిన ఆవశ్యకతను ఆమె యిలా వివరించారు –

“కృతజ్ఞత అనేది మానవులకు తప్పనిసరిగా వుండవలసిన గుణం. మన జీవితాలు నడవాలంటే యితరుల సహకారం అవసరం. కనుక మనకు సహాయపడుతున్న వారికి, వారి అవసరాలలో మనం తోడ్పడాలి. దీనినే కృతజ్ఞత అంటారు. మనలను పెద్దవారిని చేసిన తల్లిదండ్రుల త్యాగాలకు విలువ కట్టలేము. వారి బుఱం యేమి యిచ్చినా కూడా తీర్చుకొనలేము అటువంటి తల్లిదండ్రుల పట్ల పూజ్యబూషణతో, గౌరవభావంతో మెలుగుతూ, వారి కష్టసుఖాలలో పాలుపంచుకుంటూ వృద్ధాప్యంలో వారికి తోడుగా, అండగా నిలచి సేవించుకొనటం మన ధర్మం. ఇదే వారి పట్ల మనం చూపించవలసిన కృతజ్ఞత.

గురువులు, బంధువులు, స్నేహితులు, యిరుగు పొరుగు వారు – యిలా యెందరో వ్యక్తుల సహాయ, సహకారాలను మనం నిత్యం పొందుతూ వుంటాం. ఇలా మనకు సహాయపడుతున్న ప్రతి ఒక్కరి పట్ల మనం కృతజ్ఞులమై వుండాలి. వారి అవసరాలలో వారికి తప్పకుండా చేయుాత నివ్వాలి. వారి కష్టసుఖాలలో పాలుపంచుకొనాలి.

ఇక, మన చుట్టూ వున్న ప్రకృతి పట్ల మన కర్తవ్యం నెరవేర్పుటం మన ధర్మం. పంచభూతాలు, ప్రకృతి శక్తులు మనలను కాపాడుతూ మన జీవనానికి నిరంతరం తమ

నేవలందిస్తూనే వుంటాయి. భూమి పంటలు పండిస్తూ మనకు ఆహారమందిస్తుంది. మన ప్రాణాధారమైన నీరు లేకుండా యా శరీరము మనుగడ సాగించలేదు. అగ్నితత్త్వం మన శరీరంలో అంతర్లీనమై వుండటమే కాకుండా, సూర్యుని ద్వారా వచ్చే వేడిమి లేకుండా ప్రపంచమే లేదనేది వాస్తవం. వంట చేసుకొనటమేకాక, హోమము, ధూప, దీప సహిత దైవ ఆరాధనకు - యిలా యెన్నో విధాల అగ్ని మనకు సహకరిస్తుంది.

వాయువు స్తంభిస్తే మన ఊపిరి ఆగిపోతుంది. సకల సృష్టి ఆకాశంలోనే కదా వున్నది! ఇలా అనేక రకాలుగా పంచభూతాల సహకారంతో యా శరీర యంత్రం నడుస్తున్నది.

అంతే కాదు, మనుష్యులలో ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా - అంటే యితరుల నుండి యేమీ ఆశించకుండా యితరులకు యెన్నో విషయాలలో సహాయపడే

సద్గుణ సంపన్నులు అరుదుగా కనిపిస్తారు. కానీ, ప్రకృతిశక్తులు, పంచభూతాలు మనకు జీవనాధారాలై మనలను పోషిస్తున్నప్పటికే అవి మన నుండి ఎటువంటి ప్రతిఫలాన్ని ఆశించవు. భూమి సజ్జనులను, దుర్జనులను భరిస్తూ, పంటల ద్వారా ఆహారాన్ని అందిస్తూ, అందరికీ సమానంగా మేలు చేస్తూ కూడ అందుకు ప్రతిగా యెవరి నుండి యేమీ కోరదు. అలాగే నిష్పు, నీరు, గాలి, ఆకాశం - ఇవన్నే మౌనంగానే మానవ జాతికి, సకల జీవులకు యెటువంటి తారతమ్యాలెంచక తమ నేవలందిస్తున్నాయి.

కనుక పంచభూతాలు, ప్రకృతి శక్తుల పట్ల కృతజ్ఞులమై వుండాలి. ప్రకృతిని విధ్వంసం చేయకుండా సక్రమంగా వినియోగించుకుంటూ, చెట్టూ, చేమలను, అరణ్యాలను, నదీనదములు, కొండకోనలు, నోరులేని మూగజీవాలయిన పశుపక్ష్యాదులు మొదలయిన జీవజాలములను రక్షించుకొంటూ, యా విధంగా మన

కృతజ్ఞతను వ్యక్తపరచుకొనాలి. నీటి రూపంలో వున్న గంగాదేవిని, అగ్నిదేవుని, భూమాతను, వాయులింగ, ఆకాశలింగ రూపాలలో వున్న ఈశ్వరుణై మనము పూజిస్తాము. ఇలా పంచభూతాలను మనం దైవంగా ఆరాధించటానికి కారణం అవే మన ప్రాణాధారాలు కనుక. ఈ విషయం మరువకుండా యెల్లప్పుడూ ప్రకృతి పట్ల కృతజ్ఞులమై వుండాలి.

ఈక దైవం పట్ల కృతజ్ఞులమై వుండటం అత్యంత ప్రాముఖ్యత కలిగిన విషయం. లోకంలో పాపభారం పెరిగినప్పుడు తిరిగి ధర్మస్థాపన చేసేందుకు సాక్షాత్తు భగవంతుడే సద్గురువు రూపంలో అవతరిస్తారు. వారు తమ ధర్మబోధలతో ప్రజలను సన్మార్గంలో నడిపిస్తారు. ఆ పరమాత్మ స్వరూపి అయిన సద్గురువు కేవలం లౌకిక శ్రేయస్సును ప్రసాదించటం మాత్రమేకాక, సకల అనర్థాలకు, అశాంతికీ, దుఃఖానికి కారణమైన అజ్ఞానాన్ని తమ బోధలతో తొలగించి మానవజ్ఞతికి శాంతి సుఖాలు, జ్ఞానప్రాప్తి కలిగించేందుకు శ్రమిస్తారు. ఆపదలు బాపుతూ, కోరికలు తీరుస్తూ, ధర్మబోధ చేస్తూ ఆత్మపథం వైపు నడిపిస్తూ, ప్రతిపలంగా యేమీ ఆశించక నమ్మినవారిని వెన్నంటి కాపాడుతుంటారు. అలాంటి సద్గురువుకు యేమిచ్చి ఆయన పట్ల మన కృతజ్ఞత తెలుపుకోగలము?

సద్గురువు చూపిన మార్గంలో నడవాలి. నిరంతర భగవత్ స్వరణ, ధర్మాచరణలనే ఆయన మన నుండి కోరుకుంటారు. సద్గురువు మన నుండి ఆశించేది అదే! కనుక మనం సాక్షాత్తు పరమాత్మ స్వరూపుడయిన సద్గురువు చూపిన ధర్మాచరణతో, నిరంతర భగవత్ స్వరణతో జీవించేందుకు మన శాయశక్తులు ప్రయత్నించాలి. ఆ విధంగా ఆధ్యాత్మిక సాధనలో అప్రమత్తులమై ముందుకు సాగాలి.

‘దృశ్య విస్మృతి పర్యంతం కుర్యాద్యురు పదార్థం’ అన్నట్లుగా మాయా మయమయిన యి దృశ్యప్రపంచం

నుండి మనం విడివడేంత వరకు కూడా సద్గురు చరణ సేవ చేస్తానే వుండాలి. సద్గురువును ఆరాధిస్తూ, వారి దివ్యతాపాన్ని నలుడెసలా విస్తరించేందుకు యేమరక మనవంతు కృషి చేస్తానే వుండాలి. ఇలా సద్గురువు చూపిన బాటలో ప్రయాణం చేయటం, ఆధ్యాత్మిక సాధనలో పురోగతి సాధించటం - యివే ఆయన పట్ల మనం చూపే కృతజ్ఞత.”

ఈ విధంగా పూజ్య గురువత్తు శ్రీ అలివేలు మంగమ్మగారు ‘కృతజ్ఞత’ అనే సద్గుణము గురించి సమగ్రమైన వివరణనందించి, అటువంటి సద్గుణాన్ని ప్రతి ఒక్కరూ కలిగి వుండాలని బోధించారు. ఇటువంటి సదోధలతో మనలను జాగృతం చేస్తున్న మన మాతృదేవికి శతసహస్ర ప్రణామాలర్పించి ధన్యలమోదాం!●

సద్గురు జననం అమృల్చం

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

త్రై మూర్తి స్వరూపమైన దత్తాత్రేయస్వామి మానవాళికి || భూమిమీద అవతరిస్తూ వుంటాడు. అయితే అందుకు దత్తుడై మనలను ఉధరించడానికి తిరిగి తిరిగి || ఒక నియతి వున్నది. సృష్టిలో ఒక సద్గురువు మనమధ్య

అవతరించాలంటే, తరించాలని తపించే జీవులుండాలట. మనం జన్మజన్మలుగా సద్గురు సాన్నిధ్యం కోసం, సన్మార్గం కోసం తపించి తపించి ఎన్నో జన్మలపాటు ప్రార్థిస్తే తప్ప ఒక సద్గురువు మనమధ్య అవతరించడము, మనకు ఆయన గురించి తెలియడము, ఆయన బోధలు మనకు అందడము, ఆయన సన్నిధి లభించడమూ జరుగదు. మానవజన్మ లభించడమే దుర్లభమైతే, అందులోనూ తరించే మార్గము, అందులో నడిపించే సద్గురువూ లభించడం ఇంకా అరుదైన, అమూల్యమైన అవకాశం.

దీని విలువ తెలియాలంటే మనం తరచి తరచి ఈ విషయాన్ని గురించి ఆలోచించాలి. మానవజన్మ లభించడమే చాలా అరుదైన అవకాశం అని మహాత్ములందరూ చెబుతారు. ఎందుకంటే జడజీవరాశితో నిండివన్న ఈ సృష్టిలో 'నేను వేరు' అనే భావన కలిగిన ప్రతి అంశమూ అంతా తానే అయిన పరమాత్మ భావనలోకి పరిణతి చెందేక్రమంలో ఎన్నో జన్మలెత్తి అట్టి పరిణతివైపుకు ప్రకృతిచేత తర్పిదు పొందుతూవుంటుంది. ఎందుకంటే ప్రకృతిలోని ప్రతి అంశానికి చివరి మజిలీ అదే గనుక! కార్యకారణ సంబంధంచేత జన్మపరంపరలు పొంది ప్రకృతిలోని ప్రతి అంశమూ వివిధ అనుభవాలను పొందుతూ ముక్కివైపు పయనిస్తావుంటుంది. ఆ పరిణామకమంలో అత్యంత కీలకమైన చరమదశ మానవజన్మ. మానవునికి మాత్రమే పూర్తి పరిణతి చెందిన మనస్సు, శరీరము ప్రకృతిచేత ప్రసాదించబడ్డాయి. అంటే అన్ని అనుభవాలూ పొంది, ముక్కికై అర్థాత సంపాదించిన తరువాత అందుకు కావలసిన పరిణతిని పొందేందుకు ప్రకృతి ప్రసాదించే అరుదైన జన్మ మానవజన్మ. మన విచక్షణను, వివేకాన్ని, తార్మిక శక్తినీ వినియోగించి సన్మార్గంవైపు వెళ్ళగలిగే సత్తా, ఒక్క మానవజన్మకే సాధ్యం. మానవుడు అట్టి నిర్ణయం తీసుకునేందుకు స్వీతంత్రుడు. తాను మానవజన్మను సార్థకం చేసుకుని మోక్షమార్గం వైపు

ప్రయత్నించడమూ, లేక మానవజన్మను నిర్రథకం చేసుకుని పతనమవ్వడమూ అనేది అతని చేతుల్లోనే వన్నది.

అందుకే పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు చెబుతారు: “విత్త వుండేది చెట్టవడం కోసమే అయినట్లు మానవుడు జన్మకొచ్చేది భగవంతుడవ్వడం కోసమే!” అని. అట్టి

ప్రేరణ ‘ఉన్నదాని కోసం అసంతృప్తి, లేనిదేనికోసమో ‘తపన’గా మానవులందరిలోనూ ప్రకటమౌతూ వారి జీవితగమనాన్ని శాసిస్తూ వుంటుంది. ‘క్షణక్షణమూ ఆత్మవికాసం కోసం కృషిచేయడమే మానవజీవిత లక్ష్యం’ అని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పినట్లు అట్టి ప్రేరణను అర్థంచేసుకొని మానవుడు సత్యాన్వేషి-నిత్యాన్వేషియై, జిజ్ఞాసువై, ముముక్షువై క్షణక్షణమూ ఆత్మవికాసం పొందుతూ మోక్షమార్గం వైపు వేగంగా పయనిస్తాడో; ఆర్థుడు, అర్థార్థాదై మరలా తిర్యక్ జన్మలు పొందుతూ తిరిగి శిక్షణ పొందుతూ వుంటాడోనన్నది అతని చేతిలోనే వున్నది.

మానవనికి ఇతర జంతుజాలంలాగా కర్మనునుసరించి పరిసరాలు, పరిస్థితులు, పరిచయాలు వచ్చినా, అతనికి భగవంతునిలా భావస్వాతంత్యం, సృజనాత్మకత వున్నది. అంటే ముందు ముందు ఎటువంటి

కర్మఫలాన్ని అనుభవించవలసివస్తుందో అనే దానిని తానే నిర్ణయించుకోగలడు. అట్టి భావస్వాతంత్యమే సద్యానియోగపడినపుడు మోక్షాన్ని తెచ్చిపెడుతుంది. అందుకు సరైన తర్పిదు అవసరం. అట్టి తర్పిదునిచేవారే సద్గురువులు.

అట్టి తర్పిదు అవసరమని వివేకంతో గుర్తించిన జీవులు సన్మార్గంకోసం, అట్టి తర్పిదునివ్వగల సద్గురు సాన్నిధ్యం కోసం జన్మజన్మలుగా తపిస్తాయి. తర్పిదును కోరుకునేటటువంటి జీవులు ఆర్థులైనా, అర్థార్థులైనా, జిజ్ఞాసువులైనా, ముముక్షువులైనా చాలా ఎక్కువమంది అయినపుడు వారి సంకల్పమే సద్గురురూపంలో వారి దేశకాల పరిస్థితులనునుసరించి వారిమధ్య అవతరించి వారికి సన్మార్గం చూపుతుంది.

అంటే పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు సద్గురువై మన మధ్య అవతరించాలన్నా, మన జీవితాలకు ఆయన చూపిన మార్గం దొరకాలన్నా అట్టి అమూల్యమైన, అపూర్వమైన కలయిక వెనుక ఎంత జరిగివుండాలి?

మనమందరమూ మనం చేసే కర్మలనునుసరించి ఎన్నో జంతు జన్మలెత్తుతూ ప్రకృతిచేత కష్టసుఖాలు అనే తర్పిదు ద్వారా పరిణతివైపుకు నడిపించబడాలి. మన పూర్వకర్మసంచయం అంతా చాలావరకూ అనుభవించిన ఫలితంగా మనకు మానవజన్మ లభించివుండాలి. అట్టి మానవజన్మను ఎలా సద్యానియోగపరచుకోవాలో తెలియక దానిని ఎన్నోసార్లు దుర్యానియోగపరచుకుని మళ్ళీ హీనజన్మలు పొందివుండాలి. తత్పరితంగా మానవపరిణతి చెందిన మనస్సుతో, అట్టి పరిణతిలేని జంతు శరీరాలలో బంధింపబడి కష్టసుఖాలను అత్యంత కరినంగా అనుభవిస్తూ, సుఖదుఃఖాలను అనుభవించే మనస్సుతో వాటినుండి బయటపడే అవకాశంలేక మానవజన్మకోసం, దానిని సద్యానియోగపరచుకొనే మార్గంకోసం, అట్టి మార్గంలో మనలను నడిపించగల సద్గురు సాన్నిధ్యంకోసం తపించి తపించి వుండాలి. అలా

ఎన్నిమానవజన్మలు వృధా చేసుకున్నామో! తరువాత ఎన్ని జంతు జన్మలు పొందామో! సద్గురు సన్నిధి, సన్మార్గమూ లభించికూడా అట్టి మార్గాన నడవకుండా, అందుకు ప్రయత్నించకుండా దుర్భినియోగపరచుకున్నామో కదా! ప్రకృతి యొక్క కరిన శిక్షణ భరించలేక సులభంగా సరైన మార్గం చూపి తరింపజేసే సద్గురు సాన్నిధ్యం కోసం ఎంతగా విలవిలలాడిపుంటామో!

అంతటి తీవ్ర తపనతో మనమందరం ప్రార్థించకపోతే సద్గురువులు మనమధ్య అవతరించరని, అవతరించినా మనకు లభించరనీ పెద్దలు చెబుతారు. ఎందుకంటే మన తీవ్రతపనే, ప్రార్థనే సృష్టిలోని సంకల్పశక్తియై పంచభూతాలను, కాలాన్ని ప్రేరేపించి అట్టి సద్గురువును మనమధ్య అవతరింపజేస్తుంది. అట్టి మహానీయులను సంతానంగా పొందాలని తపించే పరిణతి చెందిన గర్భాలలో, కుటుంబాలలో వారు జన్మిస్తారు.

అట్టి పుణ్యదంపతులే శ్రీమాన్ ఎక్కిరాల అనంతాచార్యులుగారు, శ్రీమతి బుచ్చమృగారు! వారిద్వారా దిగివచ్చిన సమర్థ సద్గురువులే పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు. ఆయనే గృహస్థలమైన మనకు సన్మార్గం చూపడానికి దెండు పార్శ్వాలుగా తాముగానూ, గురుపత్ని అయిన పూజ్యరాలైన అమృగారిగానూ మనమధ్య అవతరించారు.

వారిఱవురు మనమధ్య సద్గురు దంపతులై అవతరించడానికి కారణం మన జన్మజన్మల తపన, వారి అపారకరుణ.

మనకు దుర్లభమైన మానవజన్మ ఎటూ లభించింది. మన జన్మజన్మల తపన మాస్టరుగారు, వారి అమృగార్లను మనమధ్య నిలిపింది. వారి అపారకరుణ మన దోషాలను ఎన్నకుండా మనలను సన్మార్గంలో నడిపించేందుకు అహార్ణిశలూ ప్రయత్నిస్తోంది.

మన మానవజన్మ వ్యాధం కాకూడదు. వారి అపారకరుణ వ్యాధం కాకూడదు. వారి స్వర్ఘ తగిలాక,

సన్మార్గం దొరికాక మళ్ళీ మనం హీనజన్మలు ఎత్తకూడదు. ఒకవేళ మన పరిణతి చాలక దుష్టర్మలు చేసి హీనజన్మలు వచ్చినా వారి సాన్నిధ్యము, స్వరణ, మార్గమూ వదలకూడదు. అందుకు మనం శక్తివంచన లేకుండా నిజాయితీగా చేసే ప్రయత్నమే వారికి ప్రీతి. అదే మనలను వారికి మరింత సన్నిహితం చేసేది. మనలను రక్షించేది, తరింపజేసేది. ఈ విషయాలన్నీ అర్థంచేసుకుని బుద్ధిమంతులమైన విద్యార్థులుగా ఆయన శిక్షణలో నడుద్దాం. పూజ్యశ్రీ అమృగారు, మాస్టరుగార్ల జన్మదినసోత్సవాల సందర్భంగా వారికి మనం శరణ పొందుదాం. మనలను దగ్గరుండి నడిపించమని ప్రార్థిద్దాం.●

అవాళజి లేఖావతారుడు

~ శ్రీమతి శ్రీదేవి ~

భగవంతుడు ఒక క్రీడగా యింసృష్టినిర్మాణం చేశాడని || ద్వారా మనకందించాడు. అవే వేదాలు, ధర్మ శాస్త్రాలు. పెద్దలు చెపుతారు. ఈ క్రీడ ఆనందమయంగా వుండటానికిగాను, మానవుల ప్రవర్తనకు సంబంధించిన జీవన విధివిధానాలను కూడా సృష్టికర్త బుముల మానవులకు విధివిధానాలను ఏమీలించి ఉన్నాడు. అంటే అది శాసనమన్నమాట. రాజ్యపాలనా

క్రమంలో ప్రజాక్షేమం కోసం రాజు తన రాజ్యంలో కొన్ని శాసనాలు చేస్తాడు. అయితే, ఆ రాజ్యంలోని ప్రజలు అతడు విధించిన శాసనాలను ఉల్లంఘించి ప్రవర్తిస్తే, ఆ రాజు చేత శిక్షింపబడుతారు. అదే విధంగా బుషుల ద్వారా అందించిన శాస్త్రాలను - అంటే ధర్మశాస్త్రాల ద్వారా తెలియజేయబడిన, విధివిధానాలను అతిక్రమించి ప్రవర్తించిన మానవుడు ధర్మదేవత చేత శిక్షింపబడుతాడు. నిజానికి తన ప్రజలు తప్పులు చేయటం, శిక్షింపబడటం రాజుకు సంతోషాన్ని కలిగించదు. తన ప్రజలంతా ధర్మంగా ప్రవర్తిస్తూ సంతోషంగా జీవించాలనే రాజు కోరుకుంటాడు. అలాగే సృష్టికర్త కూడా.

కానీ మానవులు ధర్మం తప్పి నడుచుకొనటం వలన సమాజం అశాంతి, అలజదులకు లోనయినప్పుడు మరల సృష్టిని గాడిలో పెట్టేందుకు దైవం అవతార పురుషులుగాను, సద్గురువులుగాను భూమి మీదకు రావటం జరుగుతుంది.

సృష్టి ఆరంభమైనప్పటి నుండి – అంటే కృతయుగం నుండి కలియుగం వరకు నడుస్తున్న కాలక్రమంలో రాను రాను మానవులలో ధర్మబుద్ధి అంతరించిపోతున్నది. కలి ప్రభావం వలన, దుర్మార్గుల పొపకార్యాల వలన సజ్జనులు యెన్నో బాధలకు లోనవుతుండటంతో

‘పరిత్రాణాయ సాధూనాం,
 వినాశాయ చ దుష్టుతాం ।
 ధర్మసంస్థాపనార్థాయ
 సంభవామి యుగే యుగే ॥’

అన్నతన ప్రతిజ్ఞ ప్రకారం దైవం భూమికి దిగివచ్చి తిరిగి ధర్మశాస్త్రపన చేయటం జరుగుతున్నది. సద్గురువులుగా మన మధ్య అవతరించిన దైవం ధర్మబోధల ద్వారా ప్రజలలో మంచి మార్పు తెచ్చేందుకు కృషి చేయటం మనం చూస్తున్నాం.

అలా భూమిపైకి దిగి వచ్చిన సద్గురువులలో అగ్రగణ్యాలు శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు. ఒక్క విషయం ముఖ్యంగా మనం గమనించవలసి వున్నది. అదేమిటంటే, శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు అవతరించిన సమయాన్ని ఒక సంధి సమయంగా మనం చెప్పవచ్చు. పాశ్చాత్య నాగరికతా వ్యామోహంలో మునిగి, దైవభక్తి, ధర్మచరణ పట్ల విముఖతతో వున్న ఆనాటి మన సమాజంలో శ్రీ మాస్టరుగారి అవతరణ వలన మన ప్రజలలో ప్రబలివున్న ఆ మాలిన్యపు విషబీజాలు కూకటించేళ్ళతో పెకలించవేయబడి తిరిగి దైవచింతన, ధర్మ చింతనల వైపు సమాజం మరలటం జరిగింది. ఇది ఒక ప్రభంజనమై వుప్పాంగి, సమాజంలో ఒక విఫ్లవాత్మకమయినమార్పుగా రూపుదాల్చింది.

అయితే, యిటువంటి మార్పు వచ్చేందుకు ఆయన చేసిన కృషి యేమిటి? ఆయన మన శ్రేయస్తుకై యేమి చేశారు? ఆయన వ్యవహార శైలి, ఆయన అవతార ప్రణాళిక, యే విధంగా సాగింది? తమ చర్యల

ద్వారా, తమ బోధల ద్వారా ఆయన మానవులలో యొటువంటి మార్పును యే విధంగా, యొంత మేరకు తీసుకురాగలిగారు? - అనే విషయాలను తరచి చూస్తే మనకు ఆ అవతార పురుషుని గురించిన అనేక అద్భుతమయిన విషయాలు కళ్ళకు కట్టినట్లు కనిపిస్తాయి. వాటన్నింటి గురించి చర్చించుకొనటానికి మన సమయం సరిపోదు. అందుకు మన జీవితకాలం చాలడు. ఎందుకంటే ఆయన మహిమ హద్దులు లేని ఆకాశం. ఆయన దివ్యశక్తిని కొలిచేందుకు కొలబద్దలు లేవు. కోరిన వారికి కోరినంతగా నిరంతరం భక్తులపై వర్షించే ఆయన దివ్యానుగ్రహం అక్షయపొత్రవలె ఒక తరగని నిధి.

అయితే వీటన్నింటినీ మించిన ఆయనలోని ఒక అద్భుతమైన విషయమేమిటంటే, ఆయన దివ్యత్వానికి పరాకాష్టగా నిలచిన ఆయన యొక్క ప్రేమతత్వం. సమాజంపై ఆయనలో పుష్టింగే అవధులు లేని ఆ ప్రేమయే మనుషులను మంత్రముగ్గులను చేసి, వారిని ఆయన చూపిన ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో, ధర్మమార్గంలో నడిచేటట్లు చేసింది. దుష్టులను, దుర్మార్గులను కూడా ఆదరించి అక్కున చేర్చుకునే ఆ అనన్య ప్రేమను కొలిచేందుకు కొలమానాలు లేవు. కేవలం - కేవలం సకల జీవరాశిపై ఆయన వర్షించిన ఆ అనంతమైన ప్రేమయే సకల ప్రపంచాన్ని చుట్టివేసి, దేశ, విదేశాల ప్రజలను కట్టివేసి, ఆయన బోధలకై ఆయన యొదుట మోకరిల్లేలా చేసింది.

ఈ విషయాన్ని నిరూపించే కొందరు భక్తుల అనుభవాలు యిలా వున్నాయి -

1984వ సం||లో ఒకనాటి వుదయం ఒక వృద్ధుడు శ్రీ మాస్టరుగారి దర్శనార్థం వారింటికి వచ్చాడు. శ్రీ మాస్టరుగారు అతనిని ఆప్యాయంగా పలుకరించి యోగక్షేమాలడిగారు. అతడు తనను గురించి తాను పరిచయం చేసుకున్న తర్వాత శ్రీ మాస్టరుగారితో

యేదో చెప్పాలని ప్రయత్నించాడుగాని తన మనసులోని విషయాన్ని చెప్పటానికి సంకోచిస్తూ మౌనంగా వుండిపోయాడు. అలా కొంతసేపు గడిచింది. ఆ తర్వాత శ్రీ మాస్టరుగారు అతనిని అద్భుత రీతిన అనుగ్రహించారు. అలా శ్రీ మాస్టరుగారి సంపూర్ణ ఆశీస్సులు పొంది, యొంతో సంతోషంతో వెళ్లిపోయాడు ఆ వృద్ధుడు.

ఆ తర్వాత శ్రీ మాస్టరుగారు సమాధి చెందిన కొన్నాళ్ళకు ఆ వృద్ధుడు మరల అమృగారి దర్శనార్థం వచ్చాడు. అప్పుడు అనాటి తన అనుభవాన్ని అతడు అమృగారితో యిలా చెప్పాడు.

“అమ్మా! నేను చాలా యేండ్లు క్రితం గుంటూరులో శ్రీ మాస్టరుగారిని దర్శించాను. అప్పుడు నాకు ఆయన నా కన్నతండ్రివలె కనిపించారు. ఆయనకు, నాకు యెన్నో జన్మల సంబంధం వున్నట్లు అనిపించింది. గత జన్మలో బహుశా నేను ఆయన కుమారుడిని అయి వుంటాను కున్నాను. అప్పటి నుండి నాకు ఒక వింతైన కోరిక మొదలయింది. “శ్రీ మాస్టరుగారు ఒక బిడ్డకు తినిపించినట్లుగా తన స్వహస్తాలతో నాకు అన్నం తినిపించాలి” అన్నదే ఆ కోరిక. కానీ, బాగా ఆలోచిస్తే అది తీరని కోరిక అనిపించి ఆ విషయం వదిలేశాను. ఇప్పటికి చాలా సంవత్సరాలు గడచిపోయాయి. ఇప్పుడు నేను చాలా పెద్దవాడినయ్యాను. గతంలోని నా కోరిక మళ్ళీ మొదలైంది. ఎలాగైనా సరే, ఆయన వద్దకు వెళ్లి నా కోరిక చెప్పుకోవాలి. ఆ దయామయుడు తీర్పకుండా వుంటాడా! అనుకుని, ఒంగోలు వచ్చాను. కానీ ఆయన నా కోరిక విని యేమనుకుంటారోనన్నసంకోచంతో చెప్పలేక మౌనంగా కూర్చుండి పోయాను. సర్వజ్ఞులయిన మాస్టరుగారికి తెలియనిదేముంది? నాతో మాట్లాడుతూ కూర్చున్న వారల్లా వున్నట్లుండి లేచి, “రండి, బాబుగారూ!” అంటూ నన్ను లోపలి గదిలోకి తీసుకెళ్చారు. ఆ గదిలో నేను, మాస్టరుగారు మాత్రమే వున్నాము. ఆయన నన్ను తన యొదురుగా కూర్చుండబెట్టుకున్నారు. ఒక పశ్చెంలో

తన స్వహస్తాలతో అన్నం కలిపి నా నోట్లో పెడుతూ, ఒక పసిబిడ్డకు తినిపించినట్లుగా నాకు కడుపు నిండుగా అన్నం తినిపించారు. ఆ భోజనం యొంతో రుచిగా వుంది. ఆ తర్వాత ప్రేమగా నా భుజంతట్టి “ఇప్పుడు నీ కోరిక తీరింది కదా!” అని అన్నారు. నా కుమారుని వయస్సును శ్రీ మాస్టరుగారు ఒక తండ్రి వలె నా కోరిక తీర్చి, నన్ను అనుగ్రహించారు. నిజంగా యింతటి ప్రేమమూర్తిని నా జీవితంలో యొప్పుడూ యొక్కడా చూసి యెరుగను. నిజానికి నేను శ్రీ మాస్టరుగారికి బంధువును కాను. సన్నిహిత శిష్యుడిని కాను. రామదాసు వంటి గౌప్య భక్తుడిని కాను. ఏ ప్రత్యేకతా లేని మామూలు మనిషిని. ఆయనను దైవంగా కొలిచే వేలాది భక్తులలో నేను ఒక సామాన్యుడిని. ‘భక్తుడిని’ అని చెప్పుకునే అర్థత కూడా లేని అల్పుడిని. అయినా ఒక తండ్రి అల్పుడు, అధికుడు అనే భేదభావం లేకుండా తన బిడ్డలందరినీ సమానమైన ప్రేమతో ఆదరించినట్లు నన్ను ఆదరించారు. ఆయన ప్రేమకు నా జన్మంతా కృతజ్ఞుడనై వుంటాను” అన్నాడు ఆ వృధ్ఘడు.

నెల్లూరు జిల్లా వెంకటగిరి పట్టణ నివాసి శీలా రామయ్య శ్రీ మాస్టరుగారి భక్తుడు. అతడు తన అనుభవాలను యా విధంగా తెలియజేశాడు —

“నేను ఒక నిరుపేద చేసేత కార్యకుడిని. మగ్గంపై జరి చీరెలు నేని అమ్ముకొనటం నా వృత్తి. నేను చాలా పేదవాడిని. నాకు భార్య, యిద్దరు పిల్లలు వున్నారు. నా వృత్తిపై నాకు వచ్చే ఆదాయం నా కుటుంబ పోషణకు యేమాత్రం సరిపోదు. నెలలో సగం రోజులు గంజి త్రాగి బ్రతికే వాళ్ళం. కొన్ని రోజులపాటు అది కూడా వుండదు, పది రోజులకు ఒకసారి నా భార్యకు ఫిట్స్ వస్తుండేవి. మా యిల్లు పడిపోయిన గోడలతో, మట్టి నేలతో వుండే ఒక తాటాకు కప్పు గుడిసె.

అంతటి కష్ట జీవితం గడువుతున్న ఆ రోజులలో ఒకసారి ఒక మిత్రుడు మాస్టరుగారు వచ్చినపుడు

నన్ను ఆయన దర్శనానికి తీసుకెళ్ళాడు. అప్పటి నుండి మాస్టరుగారు వచ్చినపుడల్లా ఆయన దర్శనం చేసుకునే వాడిని. ఆయన కోసం యొందరో జనం వచ్చేవారు. రాత్రింబగళ్ళు ఆధ్యాత్మిక చర్చలు, సైన్సు గురించి చర్చలు జరిగేవి. నేను పెద్దగా చదువుకోలేదు కనుక ఆ చర్చలు నాకు యేమీ అర్థం అయ్యేవి కావు. అయినా రాత్రంతా మాస్టరుగారిని వూరికే చూస్తూ కూర్చునే వాడిని. తెల్లవారే పరకు వుండి అందరూ వెళ్ళి పోయేవాళ్ళు. నేను కూడా యింటికి వచ్చి, నా వృత్తి పనిలో నిమగ్గుమయ్యేవాడిని. తెల్లవార్లూ నిద్రలేకున్నా, అలసట, కళ్ళు మండటం యేమీ వుండేవి కావు. రోజంతా ప్రశాంతంగా వుత్సాహంగా వుండేది.

ఒకసారి నా భార్యాపిల్లలను తీసుకుని మాస్టారిని దర్శనం చేసుకున్నాను. అప్పుడు శ్రీ మాస్టరుగారు మాతో తనంతట తానే “నేను మీయింటికి వస్తాను రామయ్య!” అన్నారు. ఆ మాట విని నేను, నా భార్య కంగారుపడ్డాం. ఆయన వస్తే మేము యేమీ మర్యాదలు చేయగలము?

దేముడికి దీపం పెడదామంటే వత్తి తడిపేందుకు కూడా చుక్క నూనెకు సోచుకోని కటిక దరిద్రుడిని. అయినా ఆయన వస్తానంటే యెలా కాదనగలము?

“అలాగే రండి మాస్టరుగారూ!” అన్నాము. ఆ తర్వాత 11 నెలల కాలం గడిచింది. ఒకనాటి వుదయం ఒక అబ్బాయి మాయింటికి వచ్చి “రామయ్య! మాస్టరుగారు మీయింటికి వస్తున్నారు” అని చెప్పాడు. నేను, నా భార్య కంగారుపడ్డాం. కనీసం మాస్టరికి పండ్లు కొనాలన్నా చేతిలో చిల్లి గవ్వలేదు. షాపుకారు నేతకై యచ్చిన జరీకండెలు తీసుకెళ్ళి కుదువబెట్టి కొన్ని అరటి పండ్లు, పూలమాల, అగరు బత్తిలు తీసుకుని వస్తుంటే దారిలో మాస్టరు రిక్కాలో మాయింటి వైపే వస్తున్నారు. నన్ను చూసి, “రా, రామయ్య, వెళ్లాం” అంటూ నన్ను రిక్కాలో తన ప్రక్కనే కూర్చోబెట్టుకున్నారు.

ఇంటికి రాగానే మాస్టరుగారి కాళ్ళు కడిగి పూలమాల వేసి, అగరుబత్తి వెలిగించి, పండ్లు నైవేద్యం పెట్టుకున్నాం. మరల యిం అవకాశం వస్తుందో రాదోనని యింటికి వచ్చే దారిలో ఫోటోగ్రాఫర్మి పిలుచుకుని వచ్చాను. ఫోటోలు దిగిన తర్వాత శ్రీమాస్టరుగారు కొంతసేపు కూర్చుని, మమ్మల్ని ఆశీర్వదించి వెళ్ళారు. వెళ్లూ వెళ్లూ నన్ను నవ్వుతూ చూస్తూ. “నీకు తృప్తి అయిందా రామయ్య?” అన్నారు. “అవును సార్” అన్నాను. నేను, నా భార్య మాస్టరుగారి పొదతీర్థం త్రాగాము. ఆయన తిని వదిలేసిన అరటి పండు తొక్కులను భక్తితో తిన్నాం. ఆయన మా యింటికి వచ్చి వెళ్ళిన తర్వాత మూడు రోజుల వరకు మా యిల్లంతా ఒక దివ్యమయిన సువాసనతో నిండిపోయింది. ఆసువాసన యెక్కడనుండి యెలా వచ్చిందో తెలియదు. ఆ తర్వాత కాలక్రమేణా మా దరిద్రమంతా తీరిపోయింది. ఆనాటి నుండి యింటా వరకు ఒక్కరోజు కూడా మాకు భోజనానికి లోటు రాలేదు. మధ్యలో యెన్ని భయంకరమయిన ఆపదలు వచ్చినా కూడా మాకు యెటువంటి కష్టము

వాటిల్లలేదు. ఒకసారి నేను యింటికి బజారు నుండి యింటికి వచ్చేసరికి, నా భార్య యింటి బయట యేడుస్తూ కూర్చుని వుంది. కారణం అడిగితే “బాధలు భరించలేక వురి వేసుకుని చచ్చిపోదామని అనుకున్నాను. ఇంతలో యెవరో నా చెంపపై గట్టిగా కొట్టారు. మాస్టరుగారే కొట్టినట్లనిపించింది,” అంటూ యెర్రగా కంది, వాచిపోయిన చెంప చూపించింది.

మరొక రోజు రాత్రి నేను మాయింటి ఆరుబయట పడుకున్నాను. గాధ నిద్రలో వున్న నాకు యేదో పెద్దశబ్దం అనటంతో నిద్రలేచి చూస్తే మాయింటి తూర్పువైపు గోడ విరిగిపడిపోయి కనిపించింది. గోడ సమీపంలోనే ఖరీదయిన మగ్గం వున్నది. అక్కడే నా భార్య నిద్రిస్తున్నది. గోడ నా భార్యపై పడి వుంటుందనీ, నా జీవనాధారమయిన మగ్గం పైన కూడా గోడ పడిపోయి మగ్గం విరిగి పోయి వుంటుందనీ అనుకుని గబగబా వెళ్ళి చూస్తే, నా భార్యవున్న చోటుకు అడుగు దూరంలో గోడ శిథిలాలు పడివున్నాయి. మగ్గం కూడా చెక్కు చెదరకుండా వున్నది.

చాలా సంవత్సరాలు గడచిపోయాయి. పిల్లలు పెద్దవాళ్ళయినారు. నా కుమారుడు బట్టల వ్యాపారం చేస్తూ ధనవంతుడైనాడు. పడిపోయిన శిథిల గృహంలో పస్తులుంటూ అనేక కష్టాలలో బ్రతికిన నేను, యింటు స్వంత యింట్లో కుటుంబంతో సుఖసంతోషాలతో జీవిస్తున్నాను. కుచేలుని దీవించిన కృష్ణుని వలె నాపై అంతులేనిప్రేమతో, నేను పిలవకుండానే నా యింటికి వచ్చి నన్ను దీవించిన ఆ ప్రేమమూర్తికి వందనాలర్పిస్తున్నాను.

ఇలా యొందరో భక్తులు శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారి దివ్యానుగ్రహాన్ని పొంది వున్నారు.

సకల జనులను తన చల్లని చూపులతో కాపాడే అవ్యాజ ప్రేమావతారుడు శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారికి యివే మా సహాప్రకోటి ప్రణామాలు! నిరంతర నిత్య నీరాజనాలు!

ద్వారకామయి

ఆనుభవమండపము

శ్రీ కుండ్రపు సరసింహేశ్వరరావు, వైజోగ్

మొట్టమొదట ప్రకాష్ అనే నా స్నేహితుడి ద్వారా శ్రీ సాయిబాబాకి దళ్ళం పెట్టడం జరిగింది. 1994లో నా పెళ్ళి విషయంలో కొద్దిగా అవాంతరాలు వస్తున్నప్పుడు ఏం చేధామా అని ఆలోచిస్తుంటే నా స్నేహితుడు ప్రకాష్ వచ్చి, ‘ఒరేయ్, రోజు బాబాకు ఒకసారి నీ సమస్య చెప్పుకుని ఒక నమస్కారం చేయరాచాలు, తప్పకుండా నీ కోరిక నెరవేరుతుంది’ అన్నాడు. అది నేను మనస్సార్థిగా నమ్మి మే ఒకటో తేదీ నుండి క్రమం తప్పకుండా నమస్కారం చేసుకోవడం మొదలు పెడితే, జూన్ 4వ తేదీకి నా పెళ్ళి అయిపోయింది. నేను గుడికి వెళ్ళడం కానీ, లేదా ఇంట్లో పటం పెట్టుకుని నమస్కారం చేసుకోవడం కానీ చెయ్యేదు. ప్రతిరోజు బాబాగారి రూపాన్ని మనసులో భావన చేసుకుని నమస్కారం చేసుకున్నాను. దానికి వారు నాకు అంత అనుగ్రహం చూపించారు. అప్పుడు ఆయన చాలా గొప్పవారు అనిపించింది.

నాకు వరుసగా ఇద్దరు ఆడపిల్లలు పుట్టారు. ‘అబ్బాయి కావాలి’ అన్న కోరిక వుండేది. ఆ సమయంలో నాకు పార్వతీశం అనే స్నేహితుడు “నువ్వు శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు రాసిన సాయిలీలామృతము పారాయణ చేస్తే తప్పకుండా నీ కోరిక నెరవేరుతుంది” అని చెప్పాడు.

అప్పుడు శ్రీసాయిలీలామృతము గ్రంథం కొనుక్కొని పారాయణ మొదలుపెట్టాను. అబ్బాయి పుట్టాలన్న కోరికతో మూడు సప్తాహాలు పారాయణ చేసాను. నాకు అబ్బాయి పుట్టాడు! అప్పటినుంచి పారాయణ వదలకుండా చేస్తూనే వున్నాను. కానీ అప్పటికి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారంటే ఆ గ్రంథ రచయిత అనే అభిప్రాయమే వుండేది.

మా ఊర్లో నేను ఇల్లు కడదామని ప్రయత్నం చేస్తున్నప్పుడు, మా పక్కస్థలం అతను ప్రతిదానికి చాలా గొడవలు పెట్టేవాడు. మొత్తానికి కష్టపడి ఇల్లు పూర్తి చేశాను. తర్వాత అతను ఇల్లు కట్టుకోవడం మొదలుపెట్టాడు. అప్పుడు కూడా చాలా గొడవలు జరిగాయి. అయితే అకస్మాత్తుగా మాకు ఆ స్థలం నిజానికి అతనిదికాదని, అతని తాతలు దానిని ఎప్పుడో అమ్మేశారని తెలిసింది. అది కొన్నవాళ్ళు వలస వెళ్లిపోతే ఇతను తిరిగి దానిని ఆక్రమించుకుని ఇల్లు కడుతున్నాడని మాకు అర్థమయ్యాంది... ఇతను ప్రతిదానికి మాతో తగవుపడుతూ, మాకు చికాకులు కలిగిస్తుంటే ఆ పరిస్థితి నుంచి బయటపడడానికి ఆ డాక్యుమెంట్ నకలు ఒకటి తీసుకొచ్చి అతనికి, ఆ చుట్టుపక్కల పెద్దలకి చూపించాం. ఈ విషయం అందరికీ తెలిసిపోయిందన్న అవమానంతో, ఒక పత్రం లో నా పేరు, నా భార్య, ఇద్దరు బావమరుదుల పేర్లు రాసి, నా చావుకి కారణం వీళ్ళ అని చెప్పి పురుగులమందు మింగి చనిపోయాడు. అప్పట్లో అది

అన్ని వార్తాపత్రికల్లో, టీవీ చానెల్స్ లో కూడా వచ్చింది.

ఇక్కడ శిరిడి సాయినాథులవారు మాకు చేసిన గొప్ప మేలు ఏమిటంటే, మేము అరెస్ట్ అవ్వడం కానీ జైలు పాలవడం కానీ జరగలేదు. ఆ పరిస్థితుల్లో నేను బాబాతో ‘తండ్రి! దీనిలో నా తప్పేదన్నా వుంటే నేను జైలుకు వెళ్లాను, తప్పు లేదంటే నువ్వు నన్ను రక్షించు, కానీ ఇక్కడనుంచి నేను ఎక్కడికీ పారిపోను’ అని చెప్పుకుని నమస్కరించుకున్నాను. ఒక బావమరిది మాత్రం ముందుగా పోలీస్ స్టేషన్ కి వెళ్లిపోయాడు.. తొందరలోనే అతన్ని బయటకు తీసుకొచ్చాం. మేమందరం లాయర్ ని పెట్టుకొని వాదించుకుంటే, మేమే గెలిచాం. ఇప్పుడు ఇది చాలా చిన్న విషయంగా వున్న అప్పుడు కొంత కాలం విపరీతమైన గొడవలతో మనశ్శాంతి లేకుండా, దుఃఖింలో కొట్టుమిట్టాడే వాళ్ళం. అలాంటి పరిస్థితుల్లో చాలా సురక్షితంగా ఒడ్డున వేశారు, సమర్థ సద్గురు శ్రీ సాయినాథులవారు. మనస్సు ప్రశాంతమైన తరువాత పారాయణలు చేసి వారికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకున్నాను.

తరవాత కొన్నాళ్ళకి నేను సింగపూర్ లో వుద్యోగం చేయవలసి వచ్చింది. ఎందుకంటే నేను వైజాగ్ లో చాలా వ్యాపారాలు చేశాను. నాకు ఎవరి దగ్గర వుద్యోగం చేయడం ఇష్టం వుండదు. స్వయం ఉపాధి నా వుద్దేశ్యం. అలాగే చాలామంది నిరుద్యోగులైన కుర్రవాళ్ళందరిని నా దగ్గర పెట్టుకొని ఉపాధి కల్పించేవాడిని. అయితే ఒక సమయంలో నేను చేస్తున్న వ్యాపారంలో భాగస్వామిగా వున్నతను నన్ను మోసం చేసి ఊరొదిలి వెళ్ళిపోయాడు. అప్పుడు చాలా నష్టాల్లో కోరుకుపోయాను. దాని నుంచి బయటకు రావడం కోసం ఎవరో సలహా చేపే, సింగపూర్ వెళ్ళి, నాకున్న డిప్లోమా చదువుతో వుద్యోగం సంపాదించుకుని, రాత్రి కళాశాలలో ఇంజనీరింగ్ పూర్తిచేశాను. అప్పుడు ఒక మంచి కంపెనీలో వుద్యోగానికి దరఖాస్తు చేసుకున్నాను. అయితే నా పేరే వున్న, భారతదేశానికి చెందిన ఇంకొకతను కూడా అదే వుద్యోగానికి దరఖాస్తు చేశాడు. అతని పేరు నరసింహ,

నా పేరు నరసింహశ్వర రావు. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ నాకు ఈ వుద్యోగం వచ్చే అవకాశం లేదు, ఎందుకంటే అన్ని అర్థతలు నాకన్నా అతనికే ఎక్కువ. అయినా చిత్రంగా సన్న ఆ వుద్యోగానికి ఎంపిక చేసినట్లు చెప్పారు. కానీ అతని పేరు బదులు పొరపాటున నా పేరు వ్రాసారేమోనని సందేహం వచ్చి, నేను ఆ కంపెనీ వాళ్ళకి ఫోను చేసి, మీరు సరిగ్గా చూసుకున్నారా? నన్నే ఎంపిక చేసారా? అని అడిగితే, వాళ్ళు స్వష్టంగా మళ్ళీ విపరాలన్నీ చెప్పి మీకే వుద్యోగం భాయమైంది అని చెప్పారు. నా ఆశ్చర్యానికి అంతు లేదు. ఇది కేవలం శ్రీ బాబా వారి దయ! ఆ కంపెనీ వాళ్ళ ఫోను చేసే సమయానికి నేను శ్రీ సాయిలీలామృతము గ్రంథం పారాయణ చేస్తున్నాను. నేను సింగపూర్ లో 12 సంవత్సరాలు వుద్యోగం చేసి, పోగాట్టుకున్నవన్నీ తిరిగి సంపాదించుకున్నాను. కానీ నాకు లోపల ఏమాత్రం తృప్తి వుండేది కాదు. ఎంత సంపద వున్నా, ఇది కాదు జీవితం అనిపించేది.

ఆ తర్వాత ఆ వుద్యోగం వదిలి భారతదేశానికి వచ్చి, వ్యాపారాలు, వ్యవహారాలు అన్ని చక్కబెట్టుకొని, ఇంట్లో వాళ్ళతో ‘నాకు పుణ్యక్షేత్రాలకు వెళ్లాలని వుంది’ అని చెప్పి బయటకు వచ్చి, చాలా పుణ్యక్షేత్రాలు దర్శనం చేసుకున్నాను. ఆ క్రమంలోనే శిరిడి కి వచ్చాను. అక్కడ మన సంస్థ నిర్వహించే నిత్యాన్నదాన శిబిరానికి వెళ్లాను. అప్పుడు అక్కడివారు, గుముళంపాడు పూజ్యశ్రీ అమృగారి సన్నిధిలో వున్న నిర్వాహకులకు నా గురించి చెప్పడం, వారు నాతో మాట్లాడి అక్కడ సేవచేసుకునే అవకాశం వుంది, రమ్మని ఆహ్వానించడంతో నేను ‘శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ దివ్య సన్నిధానము’నకు రావడం జరిగింది.

ఇలా సమర్థ సద్గురువు సాయినాథులవారు నన్ను ‘అమ్మ’ సన్నిధికి చేర్చారు. ఇంతటి అవకాశం కల్పించిన బాబావారికి శత సహస్ర కృతజ్ఞతాపూర్వక పొదాభివందనాలు తెలియజేసుకుంటున్నాను. ●

ఆచంర్ణని ఆద్యభుత శీలలు

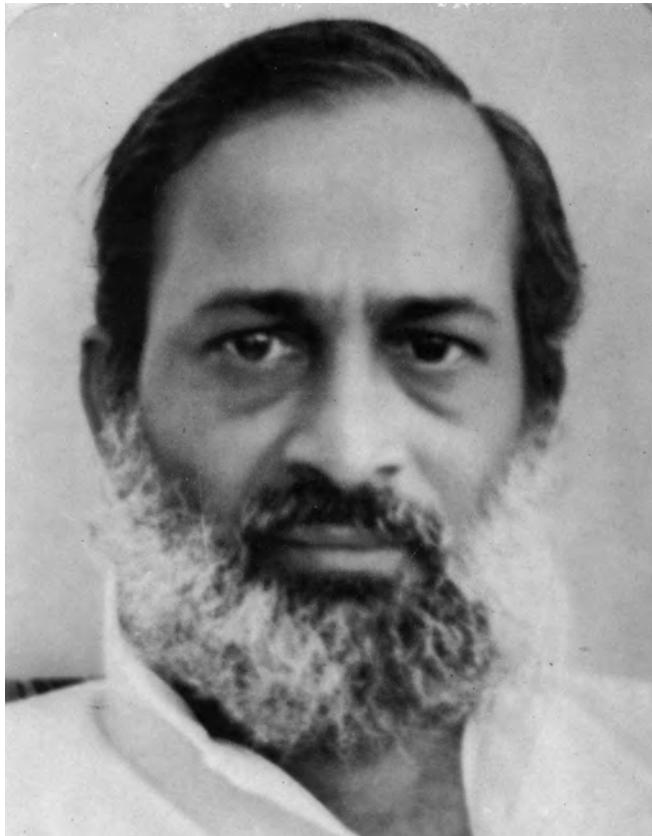
శ్రీ రఘురామరాజు, ఉదయగీరి

పూ జ్యేశ్వరీ భరద్వాజ గురుదేవుల లీలావైభవాన్ని ఉదయగీరి వాస్తవ్యాలు రఘురామరాజుగారు ఈ విధంగా తెలియజేస్తున్నారు.

నేను 1977 నుంచి 1980 వరకూ పూజ్యేశ్వరీ మాస్టరుగారి విద్యార్థిని. తరువాత కూడా వారితో నా అనుబంధం కొనసాగుతూనేవుంది. కొన్ని విషయాలు ‘శ్రీ సాయిమాస్టర్ స్ఫుతులు’ (మొదటి భాగం) లో ప్రస్తావించాను. ఇంకొన్ని విషయాలను మీతో పంచుకుంటాను.

నా వివాహ విషయం ప్రస్తావిస్తూ ఒకసారి పూజ్యేశ్వరీ మాస్టరుగారికి, “మాస్టరుగారూ! నాకు వివాహం చేసుకోకుండా సాధన చేసుకుంటూ వుండిపోవాలని వుంది!” అని లేఖ ప్రాశాను. అప్పుడు పూజ్యేశ్వరీ మాస్టరుగారు, “జన్మతః జ్ఞానసంపన్మలైన రమణమహర్షి వంటి వారు తప్ప మిగిలిన అందరూ వివాహం చేసుకోవడం శ్రేయస్తరం. సువ్యాప్తి ఎప్పుడు, ఎక్కడ, ఎవరిని వివాహం చేసుకోవాలో మీ తల్లిదండ్రులతో కూర్చుని, చర్చించి, ఆలోచించుకో! ఏది ఏమైనా నీకు ఎక్కడ బుఱానుబంధం వుంటుందో, వెంటుక వాసి తేడా లేకుండా వారితోనే తప్పక వివాహం జరిగితీరుతుంది!” అని సమాధానం ప్రాశారు.

కానీ మా ఇంట్లోవారు నాతో ఏమాత్రం

సంప్రదించకుండా మా అత్తకూతురితో నా వివాహం నిర్ణయించి, శుభలేఖలు కూడా అమ్మివేయించి, అప్పుడు నాకు చెప్పారు! నేను ఆ శుభలేఖని తీసుకొని పూజ్యేశ్వరీ మాస్టరుగారి దగ్గరకు వచ్చి జరిగినదంతా చెప్పాను. పూజ్యేశ్వరీ మాస్టరుగారు కానేపు ఆ శుభలేఖని పట్టుకొని

క్షణకాలం కళ్ళు మూసుకుని, “ఏమి జరుగుతుందో తెలుస్తోందిలే!” అని ఒక కథ చెప్పారు. అది ఒక చిత్రమైన కథ. “ఒక సన్యాసి భగవంతుడిని గురించి తపస్సు చేస్తున్నాడు. తపస్సులో మంచి స్థాయికి వచ్చి ఒక ఆశ్రమాన్ని ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు. ఆ సమయంలో ఒక అందమైన స్త్రీ వచ్చింది. ఆమెకు భర్త, పిల్లలు ఎవరూ లేరు. ఆమె, ‘మీ సేవ చేసుకుంటాను స్వామీ!’ అని అడిగింది. ఆమెను రానివ్వాలా, వద్దా?” అని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నన్ను అడిగారు. “మానవత్వంతో రానివ్వాలి కదా సార్?” అన్నాను. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు మూడుసార్లు చప్పట్లు కొట్టి, పెద్దగా పకపకా నవ్వి “అద్ది! అద్ది! అద్ది!” అని మూడుసార్లు అన్నారు! ఇక నా జీవితం గురించి చెప్పక్కడేదు. ఆ వివాహం తర్వాత నాకు అన్నీ కరిన పరీక్షలే! అవి ఇప్పటిదాకా కొనసాగుతూనే వున్నాయి.

ఒకసారి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సత్పంగం పూర్తయిన తరువాత అందరికీ ఊది పెట్టి ప్రసాదం పంచుతున్నారు. నా దగ్గరకు రాగానే ఒక క్షణం పాటు నా వైపు చూసి రెండు సిగరెట్లు తీసి నాకు ఇవ్వబోతూ, “ఏమిరా! అందరికీ ప్రసాదం ఇచ్చాను. నీకేమో సిగరెట్లు ఇవ్వాలనిపిస్తోంది! ఏంటి సంగతి? సిగరెట్లు తాగుతున్నావా?” అని అడిగారు. నేను తటపటాయిస్తూ చిన్నగా తల ఊపుతూ, “రోజుకు దెండే తాగుతాను సార్!” అని చెప్పాను. “వెధవ! ఆ అలవాటు మానుకో!” అన్నారు. సరేనని అప్పటికి తల ఊపాను కానీ ఆ బలహీనత నన్ను చాలాకాలం వెంటాడింది. ఒకసారి ఈ విషయం ప్రస్తావిస్తూ నాకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఒక ఉత్తరం కూడా ప్రాశారు. “నువ్వు ఆ బలహీనత మానుకో! లేకుంటే తర్వాత నీకు అనారోగ్య సమస్యలు, కుటుంబంలో కలహాలు వస్తాయి. అప్పుడు బాబాను నిందించి ఉపయోగం లేదు!” అని హెచ్చరించారు. కానీ అప్పటికి ఆ అలవాటు మానుకోలేకపోయాను. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు హెచ్చరించినట్టే నా వైవాహిక జీవితంలో చాలా ఒడిదుడుకులు వచ్చాయి.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సమాధి చెందిన తరువాత కష్టాలు తట్టుకోలేక ఒకసారి పూజ్యశ్రీ అమృగారి దర్శనానికి వెళ్లి, నా బాధలన్నిటినీ విన్నవించుకున్నాను. అప్పుడు వారు, “నీకు బాగా ఇష్టమైన పదార్థం వదిలేసి పారాయణ చేసి, నీకు ఎవరి వల్ల సమస్యలు వస్తున్నాయో వారిని తలచుకుని విభూది పెట్టుకో!” అని చెప్పారు. నిజానికి నాకు బాగా ఇష్టమైనవి సిగరెట్లు. ఆ తర్వాత రసము, టీ ఇష్టము. కానీ సిగరెట్లు వదలలేకపోయాను. ఒకవేళ మా అబ్బాయి చేత

చీటీలు వేయించి తీయిస్తే బహుళా సిగరెట్ రాకపోవచ్చు అన్న నమ్మకంతో ఆ పని చేశాను. వాడు తీసిన చీటీలో సిగరెట్ మానమని వచ్చింది! పోనీ అప్పుడైనా ఇది పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి పొచ్చరిక అని దానిని పాటించానా అంటే అదీ లేదు! దానిని పక్కనపెట్టి ‘రసాన్ని’ మానేసి పారాయణ చేశాను. మరిన్ని కష్టాలు వచ్చాయి.

2007వ సంవత్సరం గురుపూర్విమకు ముందురోజున సాయిబాబా ఆలయం కమిటీవారు, “సార్! ఇక్కడ మనం శ్రీగురుచరిత్ర పారాయణ చేద్దాము” అని నన్ను ఆప్యోనించారు. మరునాడు ఉదయం స్నానం చేసి టీ త్రాగాను. పారాయణకు వెళ్లున్నాను కదా అని సిగరెట్ తాగలేదు. సాయంత్రం రెండు సిగరెట్లు ఒకటేసారి తాగుదామనుకొని శ్రీగురుచరిత్ర పారాయణ చేయడానికి వెళ్చాను.

సాయంత్రం టీ తాగాక సిగరెట్ తాగాలనిపించింది కానీ ‘ఈరోజు గురుచరిత్ర పారాయణ చేశాము కదా, ఈ ఒక్కరోజు మానేసి, రెపు ఉదయం టీ తాగినప్పుడు సిగరెట్ తాగుదాం’ అనుకొని అప్పటికి మానుకున్నాను.

అదే రోజు రాత్రి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు స్వప్నంలో కనిపించి, నా నుదుటన బొటనవేలు నొక్కిపెట్టి చాలాసేపు వుంచారు. ఆయన ఏదైనా ప్రత్యేకంగా అనుగ్రహించాలనుకున్నప్పుడు అలాంటి చర్య చేసేవారు. ఆశ్చర్యం! మరునాటినుంచి నేను సిగరెట్ తాగడం పూర్తిగా మానేశాను! ఇప్పటికి 17 సంవత్సరాలైంది. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి అనుగ్రహంవలన ఆ బలహీనత తొలగిపోయింది.

నాకు చాలాకాలం శిరిడి వెళ్లే అవకాశం రాలేదు. ఇంకా కొన్ని నెలల్లో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సమాధి చెందుతారనగా 1989వ సంవత్సరంలో నేను వారిని, “నాకు శిరిడి వెళ్లాలని వుంది సార్!!” అని అడిగాను. “సమయం వచ్చినప్పుడు వెళుదువులే!” అన్నారు. ఏఫిల్ లో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సమాధి చెందారు. మే

నెలల్లో మా బంధువు ఒకతను శిరిడి వెళ్లా నన్ను కూడా తీసుకెళ్చాడు. నేను నా ఉద్యోగం కోసం నందదిపం దగ్గర 108 ప్రదక్షిణలు చేస్తానని మొక్కకున్నాను. అక్కడ ప్రదక్షిణలు పూర్తిచేసుకుని బాభా దర్శనం చేసుకుని తిరిగి కోపర్ధావ్ కు చేరాము. అప్పట్లో కోపర్ధావ్ నుంచి రైలు బయలుదేరేది. ఇంకా సమయం వుండడం వల్ల నేను అటూఇటూ పచార్లు చేస్తూ వుంటే, ఒక అజానుబాహువైన వ్యక్తి పచ్చనిరంగులో నుదుటన నామం పెట్టుకొని నా ఎదురుగా కనిపించాడు. నాకు ఆయనను చూడగానే చాలా గౌరవభావం కలిగింది. నేను వెంటనే, “మీరు ఎక్కడినుంచి వస్తున్నారు స్వామీ?” అని అడిగాను. “నేను హిమాలయాలనుంచి వస్తున్నాను. మాది నాథ సాంప్రదాయం” అన్నారు. వారి ముఖం సరిగ్గా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి పోలికలతోనే వున్నది. శరీరం మాత్రం ఆజానుబాహువు. వెంటనే నేను వారిని ‘టీ తాగుతారా?’ అని అడిగి టీ ఇప్పించాను. కొంతసేపున్నాక ఆయన నాతో, “నువ్వు నందదిపం దగ్గర ప్రదక్షిణలు చేస్తున్నది, దర్శనం చేసుకున్నది, అన్నీ బాభా చూస్తూనే వున్నారు. నీ కోరిక తప్పకుండా నెరవేరుతుంది. నువ్వు వెళ్లిన వారం రోజుల్లో ఉద్యోగానికి సంబంధించిన ఇంటర్వ్యూ కార్డు వస్తుంది” అని చెప్పారు! నేను ఆయన మాటలకు అవాక్కయ్యాను. నిజంగానే నేను తిరిగి వచ్చిన వారం రోజులకు నాకు ఇంటర్వ్యూకి ఆప్యోనం వచ్చింది. ఆగస్టు 14వ తేదీన నేను ఉపాధ్యాయుడిగా ఉద్యోగంలో చేరాను. అలా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సమాధి అనంతరం నా వెనుకనేవుండి నా కోరిక నెరవేర్చారు.

నాకు ఇద్దరు అమ్మాయిలు, ఒక అబ్బాయి. వారందరూ జీవితాల్లో స్థిరపడ్డారు. నేను, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు మాకు వేసిన బాటను అనుసరించడానికి శాయశక్తులూ ప్రయత్నిస్తూ, వారి స్వరంతో శేషజీవితాన్ని గడుపుతున్నాను. జన్మజన్మలకూ పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల రక్షణ నాకు లభించాలని మనస్సురిగా కోరుకుంటున్నాను.●

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగాలిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

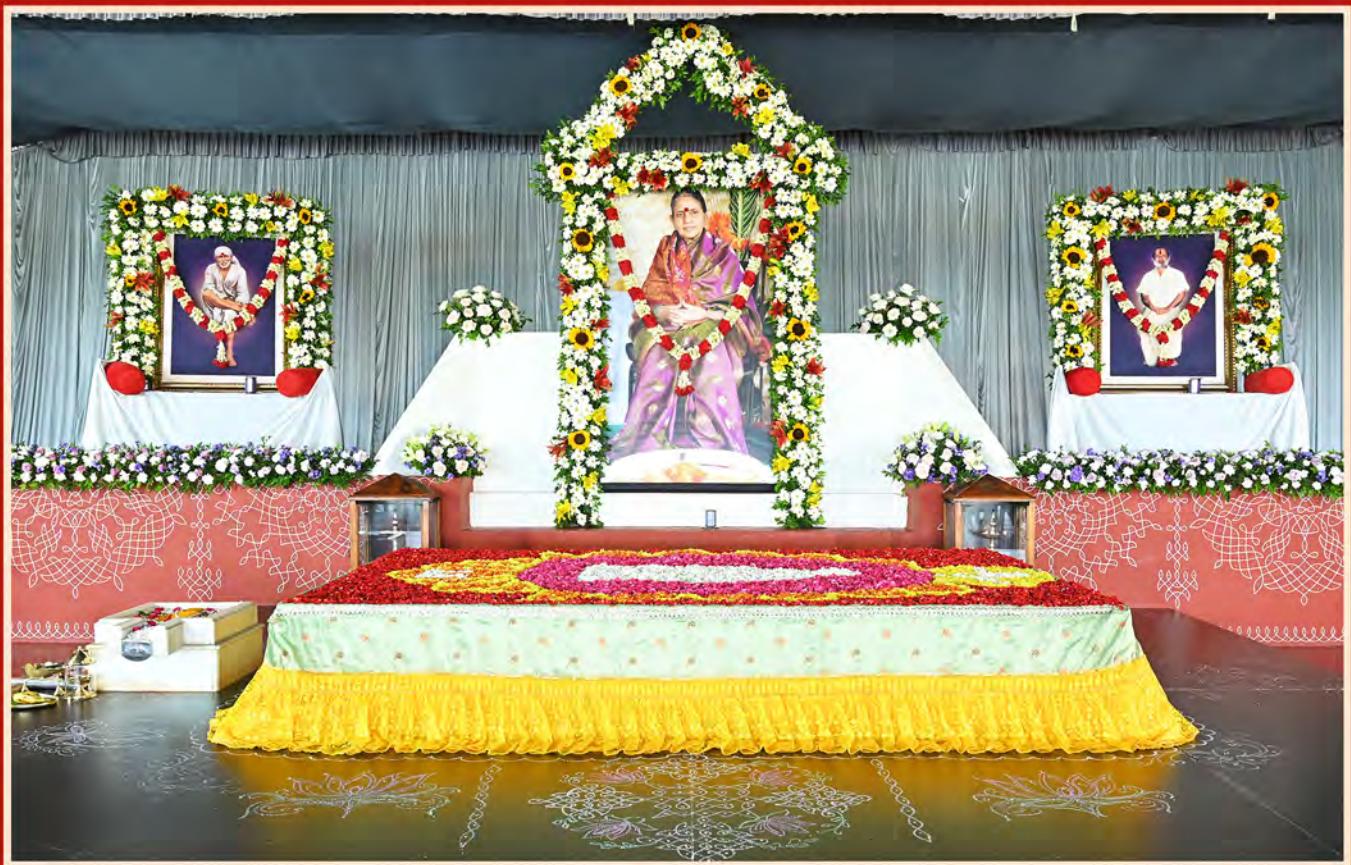
Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068, Phone: +91 7416041550
 Branch Office : Kondalah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 8597233271
Send DD in favour of 'Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)' Payable at Hyderabad or Ongole

శ్రీ గురువి పై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ గురు చరిత్ర - శ్రీ సాయి లీలామృతము (బొండ్)	₹499.00
శ్రీ గురు చరిత్ర	₹249.00
శ్రీ సంహితాయిన గురు ద్విసౌహంత్రీ	₹149.00
శ్రీ దత్తాపత్రార మహాత్ముము	₹75.00
శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాపై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి లీలామృతము	₹249.00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	₹249.00
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము.	₹119.00
శ్రీ సాయినాథ హూజ	₹49.00
శిరిడీ పోరతులు	₹15.00
శిరిడీ క్షేత్ర సందర్భము	₹49.00
శ్రీ సాయినాథ స్తువమ మంజరి	₹10.00
సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	₹10.00
సత్పుంగము - భజన	₹10.00
సాయి సూక్తి - ఆచార్యవాచి	₹20.00
శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రతము	₹20.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఆతర మహాత్ముల గ్రంథములు	
శ్రీ స్వామి సమర్థ	₹75.00
శ్రీ తాజుద్దీన్ భాబా	₹75.00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	₹99.00
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	₹75.00
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	₹75.00
శ్రీ ఆనందమయి అమృత	₹75.00
బొబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	₹99.00
శ్రీ గురు సిద్ధారుడ స్వామి	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అవధూత శ్రీ చివటం అమృత	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు	
ఏది నిజం?	₹49.00
మతం ఎందుకు?	₹49.00
విజ్ఞాన వీచికలు	₹99.00
పరిప్రశ్న	₹119.00
ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు	
ధ్యానయోగ సర్వస్వము	₹99.00
బద్ధ ధ్యాన హృదయము	₹49.00
అధ్యాత్మికత - తత్త్వచింతనా పూర్వక గ్రంథములు	₹199.00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	₹199.00
అధ్యాత్మిక జూగ్మతి	₹199.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఆతర గ్రంథములు	
పురుషసూక్త రహస్యము	₹49.00
మనము - మన సంస్కృతి	₹75.00

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులపై విరచితమైన గ్రంథములు	
మహాత్ముల ముద్దబిడ్డరు	₹149.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	₹299.00
(రచన : శ్రీమతి శ్రీదేవి)	
మహా పురమపుడు	₹60.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్వతులు -1	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్వతులు -2	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
ఆచార్య అమృత లేఖాపథి	₹199.00
(సంకలనం : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
మరో సంద దీపం	₹120.00
మాస్టర్ అమృత వాక్యలు	₹99.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు	
బాలల సాయి లీలామృతము	₹49.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల సాయిసన్నిధి	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
BOOKS IN ENGLISH	
Sai Baba The Master	₹249.00
Shri Guru Charitra	₹149.00
Supreme Master	₹149.00
Tajuddin Baba	₹149.00
Sai Baba and His Teachings	₹149.00
Children's Sai Baba The Master	₹80.00
(Author: Smt. Adidam Vedavati)	
BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
Sadguru Sri Sai Baba (Hindi)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Hindi)	₹249.00
Sri Sai Leelamruthamu (Kannada)	₹249.00
Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	₹149.00
Sri Guru Charitra (Kannada)	₹199.00
Sri Sai Sannidhi (Kannada)	₹249.00
Tibet Yogi Milarepa Charitra (Kannada)	₹119.00
Sri Swami Samartha (Kannada)	₹119.00
Sri Sai Leelamruthamu (Tamil)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Tamil)	₹299.00
Sri Shirdi Sai Aartulu (Tamil)	₹29.00
Sri Sainatha Stavana Manjari (Tamil)	₹20.00
Sri Sai Leelamruthamu (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Odiya)	₹299.00
Sri Sai Sannidhi (Odiya)	₹249.00

సెప్టెంబరు 14, 2025 ఆదివారము ఉదయము 10:00 గంటలకు 'శ్రీ గురు పట్ట ర్ఘంథ కృతజ్ఞతార్థన మహాత్మవము' సందర్భంగా
శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ దివ్యస్నిదానము, గుమ్మంపాడులో గురు పుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతి గారు ర్ఘంథ పూజ చేశారు.
అనేకమంచి భక్తులు కూడ ఈ కార్యక్రమంలో శ్రద్ధాభక్తులతో పాల్గొన్నారు.

సెప్టెంబరు 16వ తేదీన, తిథి ప్రకారము పూజ్యశ్రీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి జన్మానోత్సవ సందర్భంగా,
గురు పుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు మాతృదేవి సమాఖ్యి విశేష పూజ గావించారు. అనేకమంచి భక్తులు జందులో పాల్గొన్నారు.

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.
Printed and published by Dr. R.S. Sasidhar on behalf of E. Vikramaditya and printed at Vanaja Printers,
Vijayawada and published at Sri Manga Bharadwaja Trust, Ongole (523002) - Editor: Dr. R.S. Sasidhar.
Postal Registration Number : Prakasam/16/2024-2026, Regd.No. 37926/83.

విజయదనమి

(శిలదీ సాయనాథ మహరాజ్ ఆరాధనా మహాత్మ వము)

అక్టోబరు 02, 2025